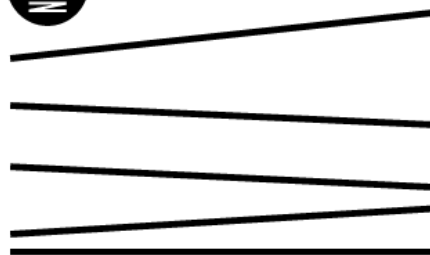

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar
1866.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : V. Pio ; Præstø, [1866]

Fysiske størrelse | Physical extent:

156, [2] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Alm. borgeilig
Straffelov.
u. a.

9, -3.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020338416

Almindelig borgerlig

Straffelov

af 10de Februar 1866.

Preis: 12 Sk.

Hos B. Pio i Kjøbenhavn.

Almanach des

Strasbourg

de 1800

Preis : 12 Sch.

Paris, chez la Citoyenne

Almindelig borgerlig

Straffelov

af 10. Februar 1866.

Priis 12 St.

I Commission hos B. Pio i Kjøbenhavn.

Trykt hos Jul. Stilling i Bræsto.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1911

1911

1911

Si Christian den Niende, af Guds
Raade Konge til Danmark, de
Benders og Gothers, Hertug til
Slesvig, Holsteen, Stormarn,
Ditmarsken, Lauenborg og Ol-
denborg

Gjøre vitterligt: Rigsdagen
har vedtaget og Vi ved Vort Sam-
tykke stadfæstet følgende Lov:

Første Capitel.

Indledende Befæmmelser.

§ 1. Ingen kan straffes efter denne
Lov, medmindre han har gjort sig skyldig
i et Forhold, der gaaer ind under en af
de i Loven givne Straffebestemmelser,
eller ganske maa sættes ved Siden af en i
samme som Forbrydelse betegnet Handling.

§ 2. Loven er anvendelig paa alle i Kongeriget begaaede strafbare Handlinger uden Hensyn til, hvor Gjerningsmanden hører hjemme.

§ 3. Forbrydelser, der begaaes ombord i Fartøier, som ere hjemmehørende i Kongeriget, blive ligeledes at straffe efter nærværende Lov, forsaavidt Fartøiet ikke befinder sig paa et under en anden Straffelovgivning hørende Søterritorium.

§ 4. Dersom nogen her hjemmehørende Undersaat for at omgaae en her gjældende Forbudslov udenfor Kongerigets Grænser iværksætter den ved Loven under Straf forbudne Handling, skal han anses, som om han havde begaaet den her i Landet.

§ 5. Det er ligeledes en Overtrædelse af Kongerigets Straffelove, naar en her hjemmehørende Undersaat i Udlandet forbrøder sig mod den danske Stat ved Forræderi eller Majeståetsforbrydelse, efterfølgende eller forsætter danske Penge, fornærmer nogen i fremmed Stat ansat

danſk Embedsmand i hans Embede eller i andre Maader forbrøder ſig mod det underſaattlige Troſkabs- og Lydighedsforhold.

Det Samme gjælder og, naar en her anſat Embedsmand udenfor Kongeriget begaaer en Embedsforbrudſe, ſaa og naar nogen i den danſke Stat hjemmehørende Underſaat ved Svig i Udførelſen af et betroet Hverv eller paa anden eſter Kongerigets Love ſtrafbar Maade under ſit Ophold i Udlandet frænker nogen mod en i Kongeriget ſig opholdende Perſon paadragen Forpligtelſe.

§ 6. Naar iøvrigt nogen her hjemmehørende Underſaat i fremmed Stat har begaaet en Forbrudſe, ſkal Juſtitsminiſteriet være bemyndiget til her at lade ham tiltale, og den Skyldige bliver da at domme eſter denne Lov.

§ 7. Tiltales Nogen her for en Forbrudſe, og det oplyſes, at han for ſamme har været ſtraffet i fremmed Stat, vilſe Domſtolene have at tage Henſyn til den ham i Udlandet overgaaede Straf og ere eſter Omſtændighederne berettigede til at

nedsætte Straffen under den lovbestemte eller endog til ganske at lade samme bortfalde.

§ 8. Med Hensyn til fremmede Magters Gesandtskaber, fremmede Krigsskibe og Troppeafdelinger samt de af fremmede her ansatte Embedsmænd begaaede Embedsforbrydelser komme Folkerettens almindelige Regler til Anvendelse.

Andet Capitel.

Om Straffene.

§ 9. De Straffe som kunne idømmes efter denne Lov, ere: Livsstraf, Straffearbejde, Fængsel, Bøder og Forbudsord af Embede, Bestilling eller Valgret samt for Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar Rottingslag og for Børn Rüs.

§ 10. Livsstraf fuldbyrdes offentlig med Dø, hvorefter den Henrettedes Lege med begraves i Stilhed. Skulle flere udstaae Livsstraf, bør Ingen af dem overvære de Andres Henrettelse.

§ 11. Straffearbejde er enten Tugt-

Huusarbeide eller Forbedringshuusarbeide. Tugtshuusarbeide idømmes enten for Livstid eller paa visse Aar, ikke under 2 og ikke over 16; Forbedringshuusarbeide idømmes kun paa Tid, ikke under 3 Maaneder og ikke over 6 Aar; (jfr. dog §§ 63 og 64).

Begge Arter af Strafarbeide blive, forsaavidt Straffetiden er den samme, at ansee som svarende til hinanden.

§ 12. I Tilfælde, hvor den for en Forbrydelse bestemte Straf skal nedsættes i et vist Forhold, bliver Livsstraf at regne lige med 24 Aars og livsvarigt Straffearbeide lige med 18 Aars Strafarbeide.

§ 13. Strafarbeide udholdes i de dertil indrettede Strafanstalter overensstemmende med de om disse givne Forskrifter.

Ordentligviis ville Personer, der dømmes til Forbedringshuusarbeide, have at udstaae Straffen ved Arbeide i Enkeltcelle og ved Ophold i samme Dag og Nat med en saadan Forkortelse af

Straffetiden, at denne, naar Noget er
 dømt til 8 Maaneders Arbeide, ned sæt-
 tes til 6 Maaneder, og naar Noget er
 dømt til Arbeide i længere Tid, ned sæt-
 tes med en Trediedeel for de første 3
 Aar og med Halvdelen for den paaføl-
 gende Tid. Dog skal Bestyrelsen for
 Strafanstalten med Justitsministeriets
 Billigelse være bemyndiget til at be-
 stemme, at en til Forbedringshuusarbeide
 dømt Person skal udtaae Straffen i det
 Hele eller for en Deel ved Arbeide paa
 Fællesarbejdsstuer uden Forkortelse i Straf-
 fetiden, naar Gælsængselsstraffen af
 særegne Grunde ansees som skadelig for
 ham eller iøvrigt som uhensigtsmæssig.
 Hensættes de Baagjældende ifkun i en Deel
 af den ham idømte Straffetid til Arbeide
 i Enkeltcelle, indtræder Forkortelse af
 Straffetiden kun i Forhold til den Tid,
 hvori han uafbrudt har hensiddet i En-
 feltcelle i 60 Dage eller derover, og be-
 regnes særligt for hvert sammenhængende
 Tidsrum, hvori dette har været Tilfældet,
 overeensstemmende med ovenstaaende Re-
 gel. Den Tid, hvori Noget har været

henfat i Enkeltcelle som disciplinair Straf for Forseelser, begaaede i Straffeanstalten, kommer ikke i Betragtning til Nedsættelse i Straffetiden.

§ 14. Hvor en Straffebestemmelse giver Domstolene Valget imellem Tugthuusarbeide og Forbedringshuusarbeide, bør den sidste Straf anvendes, naar det ifølge den Skyldiges Alder, foregaaende Vernet og den af ham forøvede Forbrydelses Beskaffenhed findes antageligt, at Censomheden og Afsondringen fra andre Straffanger vil kunne have en gavnlig Indflydelse paa ham, hvorimod Tugthuusstraf bliver at idømme de ældre eller mere forhærdede Forbrydere og navnlig dem, der tidligere have været straffede med saadan Straf eller med fleeraarigt eller gjentaget Forbedringshuusarbeide.

§ 15. Skal nogen uden Afbrydelse udstaae flere ham ved forskjellige Domme kjendte Straffe af Forbedringshuusarbeide, blive disse med Hensyn til Straffetidens Forkortelse ved Straffens Udstaaelse i Enkeltcelle at betragte som en Genhed.

Længere end $3\frac{1}{2}$ Aar maa i Reglen In-
gen henføres i Gellefængsel, og bliver
saaledes den Deel af den samlede Straffe-
tid, der overskrider 6 Aar, at udstaae
uden Forkortelse ved Arbeide paa Fælles-
arbejdstue. Dog kan Bestyrelsen for
Strafanstalten med Justitsministeriets
Billigelse, naar den Paagjældende ønsker
Saadant, og det ved Ræge-Erklæring op-
lyses at hans Helbred derfor ikke er til
Hinder, tillade, at han ogsaa udstaaer
den tilbageværende Deel af Straffen i
Enkeltcelle med Straffetidens Forkortelse
til det Halve.

§ 16. Naar en Udlænding, der ikke
de 5 sidste Aar har havt stadigt Ophold
i den danske Stat, har gjort sig skyldig
til Strafarbeide, bliver han tillige at
dømme til efter udstaaet Straffetid at
bringes ud af Riget. Det Samme skal
efter Omstændighederne, og navnlig efter
Beskaffenheden af den begaaede Forbry-
delse, kunne finde Sted, naar den Paa-
gjældende findes at have gjort sig skyldig
til Straf af Fængsel paa Band og Brød,

og han tidligere, i eller udenfor Røngeriget, er straffet for Forbrydelser.

Udlændinge, som efterat være ifølge Dom udviste af Riget uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udvise af Riget.

Bed Udviisningen bliver den Paa-gjældende til Retsprotocellen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17. Som Fængselsstraffe anvendes:
 simpelt Fængsel,
 Fængsel paa sædvanlig Fangekost,
 Fængsel paa Vand og Brød,
 Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18. Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar (jfr. dog § 63). Den Fængslede er i dette Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fangekost.

§ 19. Fængsel paa sædvanlig Fængeskost tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maaneder. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overeensstemmende med Forfristerne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20. Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ikke.

§ 21. Personer under 18 Aar maae ei hændømmes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Riis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fængeskost i dobbelt saa lang Tid eller med Rottingslag.

§ 22. Er Noget dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffetiden er 2

eller flere Gange 5 Dage, gives der 2 Dages Mellemfrist efter den femte og den tiende, 3 Dages Mellemfrist efter den femtende og den tyvende og 4 Dages Mellemfrist efter den femogtyvende Dag. Er Straffetiden 6 Dage, bør Straffen efter de 3 Dages Forløb afbrydes 1 Dag, men hvor den er 7, 8 eller 12 Dage, faaer den Skyldige, efter i 4 Dage at have udstaaet samme, den femte Dag fri.

Mellemfristerne kunne dog efter den Domsældtes Onske, og naar Vægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvor Straffetiden ei er over 8 Dage, aldeles bortfalde; saa kunne de og, naar Straffetiden er 3 eller flere Gange 5 Dage, efter den Domsældtes Begjæring, hvis Vægen finder, at dertil er Grund, forlænges indtil 5 Dage.

3 de Dage, hvori Straffen afbrydes, holdes den Paagjældende i Varetægtsfængsel, medmindre der haves Sikkerhed for hans Tilstedeblivelse, da han i saa Fald sættes paa fri Fod.

§ 23. Personer, der paa den Tid,

Straffens Fuldbgyrdelse begynder, er over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i Fængsel paa sædvanlig Fangekost i fiirdobbelt saa lang Tid som den, hvori de skulle have udstaaet hiin Straf. Og hvis de selv foretrække at underkaste sig den dem idømte Straf af Fængsel paa Vand og Brød, skal dette være dem tilladt, naar Lægen finder at deres Sundhed ikke derved udsættes for Fare.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor Nogen efter sin særegne Legemsbeskaffenhed enten aldeles ikke kan udholde Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller dog ikke i den hele Tid, bliver Straffen at forvandle til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i fiirdobbelt saa lang Tid, hvilket ligeledes finder Anvendelse paa Fruentimmer, der ere frugtsommelige eller give Die, dog at disse i Tillæg til den sædvanlige Forplejning erholde det Halve af samme saavel i Brød som i Penge.

§ 24. Skal Nogen paa samme Tid formedelst flere ham overgaaede Domme

udstaae Fængsel paa Vand og Brød i længere Tid end 30 Dage, hensættes han for den øvrige Tid i Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter det i § 25 bestemte Forhold.

Naar Noget, der har hendsiddet i Fængsel paa Vand og Brød, kort efter ifølge en ny Dom skal hensesættes i lige Fængsel, bør Rægens Erklæring indhentes, om Straffen strax eller først efter et vist Mellemrum kan bringes til Anvendelse paa ham. Erklærer Rægen, at den Paa-gjældende først efter længere Tids Forløb kan udstaae ny Straf af Fængsel paa Vand og Brød, bliver Straffen at forandre til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

§ 25. Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18—24 omhandlede Arter af denne Straf. Er en Bestemmelse tilføjet om den laveste Grad, hvori Straf af simpelt Fængsel kan anvendes, gjælder en tilsvarende Begrænsning med Hensyn til de andre Arter af Fængselsstraf.

Til 1 Dags Fængsel paa Band og Brød svarer 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost og 6 Dages simpelt Fængsel.

§ 26. Ved Anvendelsen af Fængselsstraf forstaaes ved en Dag et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned. Det bliver derhos at iagttage, at Udsættelsen af Fængslet skeer til en til Indsættelsen svarende Tid.

§ 27. Statsfængsel er enten paa en vis Tid, ikke under 6 Maaneder og ikke over 10 Aar, eller for Livstid. Denne Straf udstaaes i særligt dertil indrettede Fængsler.

§ 28. Statsfængsel og simpelt Fængsel i lige Tid ansees som svarende til hinanden. En Maanedes Strafarbejde regnes i lige med 5 Dages Fængsel paa Band og Brød.

§ 29. Vegemlige Straffe ere to Slags: Rottingstraf og Riis.

Rottingstraf, som bestaaer i Slag af et Spanskrør, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Omfreds og

ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Aen, anvendes paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, forsaavidt de efter indhentet Lægeerklæring maa antages at kunne taale saadan Straf. Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, bestemmes i Dommen.

Riis tildeles under Fogdens Opsyn, Drengene mellem 10 og 15 Aar Piger mellem 10 og 12 Aar, og bestemmes Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, ligeledes i Dommen. For særdeles vanartige Børn kan Straffen fastsættes til 2 Gange 25 Slag Riis fordeelte paa 2 Dage.

Paa Straffanger anvendes de i Lovene om Strafanstalterne fastsatte legemlige Straffe.

§ 30. Bøder idømmes fra 1 til 2,000 Rd. og tilfalde Statskassen. Tre flere medskyldige i det samme Forhold, hvorfor Bødestraf skal anvendes, idømmes Bøden hver især af dem.

For det Tilfælde, at en Person, hvem en Bøde efter nærværende Lov er idømt ikke fuldt betaler samme inden den foreskrevne Frist, træder istedetfor Bøden en

i Dommen fastsat, efter den Skyldiges personlige Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder nærmere bestemt Straf af simpelt Fængsel, dog ikke over 30 Dages Fængsel for hver 100 Rd.s Bøde. Naar den Domte fremsætter Begjæring derom for Fogden, og hans Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, bliver det simple Fængsel at forandre til Fængsel paa Vand og Brød i tilsvarende Tid.

Forsaavidt saadant Fængsel er idømt for kortere Tid end 12 Dage, kan det dog ikke ombyttes med Fængsel paa Vand og Brød i kortere Tid end 2 Døgn. Naar simpelt Fængsel er idømt for længere Tid end 12 Dage i et Dageantal, hvori Tallet 6 ei gaaer op, bortfalder den overskydende Deel, forsaavidt den er mindre end 3 Dage, men regnes lige med 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, forsaavidt den udgjør 3 Dage eller derover.

§ 31. Den Orden, hvori de almindelige Straffe følge efter hverandre, er: Livsstraf, Strafarbejde, Fængsel paa Vand og Brød, Fængsel paa sædvanlig Fangekost, simpelt Fængsel og Bøder.

§ 32. Hvor den i Loven foreskrevne Forhøielse eller Nedsættelse af en Straf ikke kan finde Sted indenfor de for den paagjældende Strafart fastsatte Grændser bliver i første Tilfælde den nærmest høiere og i sidste Tilfælde den nærmest lavere Strafart at anvende (jfr. § 63).

§ 33. Er den, som har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Embeds- eller Bestillings-Portabelse er foreskrevet som Straf, paa den Tid, Dommen falder, ikke længere i Besiddelse af det Embede eller den Bestilling, hvori han forbrød sig, bliver han at straffe med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide, eller, hvis han senere har faaet andet Embede eller Bestilling, efter Omstændighederne med Portabelse af samme.

Skal den i Loven bestemte Straf af Embeds- eller Bestillings-Portabelse nedsættes, blive ligeledes disse Straffe at ansee lige med Straf af Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbeide.

§ 34. Gjenstande, der ere frembragte

ved en Forbrydelse eller have været brugte eller bestemte til dennes Udførelse, kunne naar det i det Offentliges Interesse findes nødvendigt, ved Dom konfiskeres. Ligeledes kan det ved Dom bestemmes, at det ved en Forbrydelse erhvervede Udbytte, hvorpaa Ingen kan gjøre retsligt Krav, skal være forbrudt.

Tredie Capitel.

Om Tilregnelighed, Nødværge og Nødstilfælde.

§ 35. Handlinger, foretagne af Børn som endnu ikke have opnaaet det 10de Aar, straffes ikke. Dog kan der, naar det findes fornødent, af det Offentlige anvendes Forbettrings- eller Sikkerhedsmidler mod saadanne Børn.

§ 36. Den, som efter at have fyldt 10, men endnu ikke 15 Aar, begaaer en Forbrydelse, bliver itkun at straffe, naar det efter Forbrydelsens Bestaaffenhed, saasom naar det er Drab, betydelig Beskadigelse paa Legeme eller Helbred,

Tyveri, Røveri eller Ildspaaføttelse, eller ifølge den Paagjældendes Forstandsvudvikling og Opdragelse maa antages, at han har indseet Handlingens Strafbarhed, og derhos højere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel vilde have ramt ham, hvis han havde fyldt det 18de Aar. Straffen for Personer i den nævnte Alder maa ikke overstige Forbedringshuusarbejde i 2 Aar. Hvis iøvrigt Forholdene og Omstændighederne gøre det antageligt, at det paagjældende Barn ved andre Foranstaltninger kan rettes og forbedres, skal Justitsministeriet være bemyndiget til at frasælde Baatale, forsaavidt den laveste Grad af Straffen for samme Forbrydelse, begaaet af en Voksen, ikke er højere end Forbedringshuusarbejde.

§ 37. Begaaes en Forbrydelse af en Person imellem 15 og 18 Aars Alderen bliver den lovbestemte Straf at nedsætte, efter Omstændighederne indtil det Halve; dog kan for Personer i den nævnte Alder i intet Tilfælde højere Straf anvendes end Strafarbejde i 8 Aar.

§ 38. Straffrie ere Handlinger, som foretages af Personer, der ere affindige, eller hvis Forstandsevner ere enten saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede og forstyrrede, at de ikke kunne antages at være sig Handlingens Strafbarhed bevidst, eller som i Gjerningens Dieblik manglede deres Bevidsthed.

Foraaavidt der i saadan Anledning anlægges Sag, kan der i Dommen bestemmes, at der mod den Paagjældende skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger, hvilke dog igjen ad Øvrighedsveien kunne ophæves, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længer findes nødvendige.

§ 39. En ringere Straf end den lovbestemte bliver at anvende paa Taaber eller andre Personer, der, om de end ikke mangle al Bevidsthed, dog paa Grund af særegne Tilstande, som have Indflydelse paa Villiens Frihed, ikke kunne antages i Gjerningens Dieblik at have været i Besiddelse af den Tilregnelighed, der findes hos Vorne og sjælsjunde Personer.

§ 40. Handlinger, foretagne af Nødværge ere straffrie, naar og forsaavidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb paa egen eller Andens Person, Hæder eller Gods. Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Belfærd være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øiensynlig Fare.

Har nogen overskredet Grændserne for det tilladte Nødværge, bliver det at afgjøre, om Gjerningen efter Omstændighederne kan tilregnes ham, eller om den paa Grund af den ved Skræk og Bestrævelse fremkaldte Mangel paa Besindelse ikke kan tilregnes ham som strafbar. Kan Overskridelsen tilregnes ham, bliver Lovens almindelige Straf for den Angriberens tilføiede Skade dog ikke ubetinget at anvende, hvorimod en mindre efter Overskridelsens Grad lempet Straf kan idømmes.

§ 41. Den, som for at redde sig eller

Andre fra en overhængende Fare for Liv eller Helbred bemægtiger sig fremmed Eiendom eller derpaa gjør Skade, skal ikke straffes for denne Handling, forsaavidt ingen anden Redningsmaade stod til hans Naadighed.

§ 42. Uhyndighed om Straffeloven, den urigtige Formening, at den ved Loven forbudne Handling efter Samvittighedens eller Religionens Bud er tilladt eller endog befalet, eller omvendt at en lovbefalet Virksomhed af samme Grund er utilstedelig, saavelsof Bestaffenheden af Gjerningsmandens Bevæggrund og Diemed udelukker ikke Anvendelsen af Straf.

§ 43. Uagtomme Handlinger straffes ikke uden udtrykkelig Hjæmmel i Straffeloven.

Fjerde Capitel.

Forsøg paa Forbrydelser.

§ 44. En Forbrydelse er ikke at anfæe som fuldbyrdet, førend al det er indtraadt, som ifølge Loven udcræves til

sammæ, om end Gjærningsmanden har gjort Alt, hvad det var hans Hensigt at foretage til Udjærelsen af det forbryderiske Forsæt.

§ 45. Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at fremme eller bevirke Fuldbyrnelsen af en Forbrydelse, bliver, naar denne ikke er fuldbyrdet, at straffe for Forsøg paa Forbrydelsen.

Straffen bortfalder imidlertid, hvis han af egen fri Villie og ikke paa Grund af Hindringer eller andre tilfældige Omstændigheder har opgivet sit forbryderiske Forsæt og derhos, forsaavidt han allerede havde iværksat Handlinger, som kunde bevirke Fuldbyrnelsen, har forhindret denne eller, forsaavidt han treede at have iværksat saadanne Handlinger, har truffet Foranstaltninger, som han antog for stiftede til at forhindre Fuldbyrnelsen.

Udgjøre de foretagne Handlinger selvstændige Forbrydelser, indtræder den for disse forskyldte Straf.

§ 46. Naar ikke anderledes med Hensyn til enkelte Forbrydelser er bestemt

bliver Forsøg paa en Forbrydelse at straffe med en forholdsvis mildere Straf end den, Gjerningsmanden vilde have forskyldt, hvis Forbrydelsen var bleven fuldbyrdet. Ved Bestemmelsen af Straffen, der ingensinde maa overstige tre Fjerdedele af den i Loven for Forbrydelsen foreskrevne Straf, bliver navnlig at tage Hensyn til, om Forsøget meer eller mindre nærmer sig Forbrydelsens Fuldbrydelse.

Femte Capitel.

Om Deelagtighed i Forbrydelser.

§ 47. Naar To eller Flere have deeltaget i Udførelsen af en Forbrydelse, bliver Enhver især at straffe som Gjerningsmand. En forholdsommæssig ringere Straf ikke under Halvdelen af den laveste og ikke over tre Fjerdedele af den høieste for Forbrydelsen i Loven bestemte Straf, bliver dog at anvende, naar en Deeltager kun har ydet Hovedmanden en mindre væsentlig Bistand ved Iværksættelsen af dennes Forbrydelse.

§ 48. En lignende mindre Straf

kommer til Anvendelse paa Enhver, som for Udførelsen ved Raad eller Daad har ydet Gjerningsmanden Bistand til Forbrydelsen. Dog kan en saadan Medhjælperes Straf nedsættes til en Trediedeel af den ringeste Grad af den Straf, der i Loven er foreskreven for den af Medhjælperen tilsigtede Forbrydelse.

§ 49. Er Forbrydelsen ikke fuldbjrdet, komme de i §§ 47 og 48 foreskrevne Regler til Anvendelse saaledes, at Straf- sen bestemmes i Forhold til den ved For- søg paa Forbrydelsen forskyldte Straf.

§ 50. Har Noget, efter allerede at have ydet Hjælp til en Forbrydelse, af egen Drift forebygget Udførelsen ved at bevæge Hovedmanden til at opgive den eller paa anden Maade, bliver han straffri. Har han forgjæves bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen, kan Straffen nedsættes under den i § 48 foreskrevne Grænsse.

§ 51. Har Noget, uden at have gjort sig skyldig til høiere Straf efter næste Paragraph, ved Løfter, Opmuntringer eller andre Foresstillinger søgt at virke til

Iværksættelsen af en Forbrydelse, t. Ex. ved at bestyrke et allerede fattet Forsæt eller fraraade dets Opgivelse, bliver hans Straf at bestemme efter de i §§ 48—50 givne Regler.

§ 52. Den, der ved Vøster, Trudsler eller andre Forestillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal, dersom denne blev fuldbyrdet, straffes, som om han selv var Gjerningsmand. Bliver Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, straffes han, som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen. En forholdsincæssig mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkedes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

§ 53. Naar den, som har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, bevæger ham til at opgive den, bliver han straffri, og det samme gjælder, naar Anstifteren vel ikke har kunnet bevæge den Anden til at opgive Iværksættelsen, men dog paa anden Maade har forhindret Forbrydelsen. Har han ikke gjort det Sidste,

straffes han saaledes som i § 48 foreskrevet, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at forebygge Forbrydelsen.

Den, som har givet en Anden et Tilsagn om at iværksætte en Forbrydelse, men endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling, straffes efter Reglerne i § 49, jfr. § 48. Tager han sit Tilsagn tilbage, førend han har foretaget nogen til dens Iværksættelse sigtende Handling, bliver han straffri, naar han forhindrer Forbrydelsen; i modsat Fald kan Straffen nedsættes eller efter Omstændighederne endog ganske bortfalde.

§ 54. Have To eller Flere i Samraad besluttet en Forbrydelses Udførelse ved fælles Bistand (Complot), da skulle de, dersom Forbrydelsen er bleven fuldbørret eller begyndt, Alle straffes som Gjerningsmænd, om de endog kun have medvirket til den ved at deeltage i Beslutningen. Er Forbrydelsen ikke kommen til Udførelse, straffes Deeltagelsen i Beslutningen som Forsøg paa Forbrydelsen.

Have samtlige Deeltagere af egen Drift opløst Complottet, førend nogen Forbrydelse er begaaet, ere de straffrie. Udtræder en enkelt Deeltager, bliver han ligeledes fri for Straf, dersom han forebygger Forbrydelsen; i modsat Fald straffes han efter Bestemmelsen i § 48, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har besværet sig for at hindre Forbrydelsen.

§ 55. Den, som, efterat en Forbrydelse er bleven fuldstændig iværksat, uden noget derom forud udtrykkelig eller stiltiende givet Tilsagn har gjort sig medskyldig i den ved Handlinger, der gaae ud paa at sikke Gjerningsmanden den ulovlig erhvervede Fordeel, selv at deeltage i denne eller paa anden Maade at forstærke den ved Forbrydelsen tilveiebragte retsstridige Tilstand, belægges med en Straf, der ikke overskrider Halvdelen af den højeste og ikke er mindre end Fjerdedelen af den laveste for Forbrydelsen i Lovens foreskrevne Straf.

§ 56. Har den med sin Egtfælle samlevende Hustru ved sit Afhængigheds-

forhold til ham ladet sig bevæge til med ham at deeltage i en Forbrydelse, kan den almindelige for den udviste Meddeelagtighed i Loven foreskrevne Straf nedsættes, og dersom det maa antages, at hun ved at afslaae hans Begjæring vilde have udsat sig for Mishandling eller være bleven nødsaget til at drage fra ham, kan hun endog efter Omstændighederne forstaaes for al Straf.

Det Samme skal gjælde om Andre, der paa Grund af deres Afhængighedsforhold til de Personer, i hvis Huus de leve og have deres Underhold uden derfor at yde Bederlag, have ladet sig forlede til med dem at deeltage i en Forbrydelse, saavel som om Børn under 15 Aar, der af ældre Personer, som ifølge deres Forhold til dem maa antages at have en særegen Indflydelse over dem, ere blevene bevægede til at yde dem Bistand til en Forbrydelse. — For den i § 55 omhandlede Medskyld i Forbrydelser blive Børn under 15 Aar ikke at straffe.

Sjette Capitel.

Om Straffens Udmaaling og Medsættelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentagelse.

§ 57. Ved Straffens Udmaaling indenfor de i Loven fastsatte Grændser skal fornemmelig tages Hensyn deels til Gjerningens større eller mindre Farlighed med særlig Hensyn til Tid, Sted og Udførelsesmaade, Gjenstandens Vigtighed og Skadens Omfang og Størrelse, deels til den større eller mindre Styrke og Fasthed i Gjerningsmandens Villie, Bevægrundene til Handlingen, hans Opdragelse, Alder og foregaaende Vandel, hans særegne Stilling til den Forurettede og hans efter Gjerningens Udførelse udviste Forhold.

§ 58. Har den Skyldige været underkastet en langvarig Baretægtsarrest, uden at denne maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, skal dette ved Straffens Udmaaling komme i Betragtning som en formildende Omstændighed. Befindes hans Forhold kun at egne sig

til Straf af en kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost, kan endog efter Domstolens Bestemmelse den lidte Baretægtsarrest træde istedetfor Straf.

§ 59. Ved Fastsættelsen af Bøders Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den Skyldiges Formuesserfatning.

§ 60. Har den Skyldige efter Forbrydelsens Udførelse vist virksom Bestræbelse for at fjerne eller dog saavidt muligt at formindste de skadelige Følger af samme, skulle Domstolene under ibrigt formildende Omstændigheder være bemyndigede til at nedsætte Straffen under dens lovbestemte laveste Grad, dog ikke under det Halve. Det Samme gælder, hvor Noget frivillig har angivet sig selv som skyldig eller medskyldig i en Forbrydelse og desangaaende afgivet fuldstændig Forklaring.

§ 61. Naar der for Gjentagelsen af en Forbrydelse er i Loven fastsat en højere Straf end den i Almindelighed foreskrevne, kan denne højere Straf dog

ikke idømmes Gjerningsmanden, medmindre han for den tidligere Forbrydelse i den danske Stat er kjendt skyldig, forinden han igjen forbrød sig, og hiin Forbrydelse derhos er forøvet, efterat han har opnaaet sit 18de Aar.

Naar der, efterat den tidligere Straf er udstaaet, er forløbet en Tid af 10 Aar, førend den nye Handling er begaaet, komme istedetfor Bestemmelserne om Gjen-tagelse de almindelige Regler om Straffens Udmaalning i § 57 til Anvendelse.

Syvende Capitel.

Om Sammenstød af Forbrydelser og Straffens Forandring i visse Tilfælde.

§ 62. Findes Nogen under samme Sag skyldig i flere Forbrydelser, bliver Straffen for disse at fastsætte under Et, saaledes at de alle medvirke til at bestemme dens Størrelse; dog bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf for de øvrige Forbrydelser, naar den største af de be-

gaaede Forbrydelser medfører Livsstraf eller Strafsarbejde for Livstid.

Derfom Forbrydelserne alle staae under samme Straffebestemmelse, kan denness høieste Grad ikke overskrides; staae de under forskjellige Straffebestemmelser, bør Straffen ligeledes ordentligviis holde sig indenfor Grændserne af den Bestemmelse, som hjemler den største Straf, men denne kan dog, naar der ved flere Handlinger er begaaet Forbrydelser af forskjelligt Slags, efter Omstændighederne forhøies med indtil det Halve.

Udtagelsesviis skulle Domstolene, naar den Skyldige paa samme Tid skal dømmes for en større og for en forholds- mæssig kun ubetydelig Forbrydelse, være bemyndiget til at anvende endog den ringeste Grad af den for hiin foreskrevne Straf, naar denne efter Omstændighederne i det Hele maa anses tilstrækkelig.

§ 63. Naar en Forhøielse af den for den paagjældende Forbrydelse lovbestemte Straf i Medfør af forrige Paragraph ikke vilde kunne finde Sted uden Over-

fridelse af de for de enkelte Strafarter fastsatte Begrændsninger, bliver Straffen i det Hele at forandre til en Straf af den nærmest paafølgende strængere Art efter det i Cap. 2 bestemte Forhold.

Den i Cap. 2 § 11 fastsatte Grændse for tidsbestemt Tugthusarbejde skal dog ikke være til Hinder for i det her omhandlede Tilfælde at idømme saadant Strafarbejde for en Tid af indtil 24 Aar, ligesom ogsaa Grændsen for simpelt Fængsel kan forhøies til 3 Aar.

§ 64. Oplyses det, efterat Nogen er dømt for en eller flere Forbrydelser, at han da tillige havde begaaet andre Forbrydelser, bliver der under en ny Sag at idømme ham en Tillægsstraf svarende til den Straffesforhøielse, som de saaledes senere oplyste Forbrydelser vilde have medført, hvis de vare blevene inddragne under den ældre Sag. Forsaavidt den Skyldige paa den Tid, Dommen falder i den nye Sag, endnu ikke har udstaaet den ham tidligere idømte Straf, og denne bestod i Strafarbejde, kan saadan idøm-

mes ham som Tillægsstraf i kortere Tid end den i Cap. 2 § 11 i Almindelighed for de forskjellige Arter Strafarbejde foreskrevne korteste Tid.

§ 65. Med Hensyn til de af Straffanger i Strafanstalterne begaaede Forbrydelser blive Lovene om Strafanstalterne at anvende, ligesom ogsaa de i bemeldte Lov givne Straffebestemmelser komme til Anvendelse, naar den, som er dømt til Fugthusarbejde paa Livet id og ikke er benaadet, udenfor Strafanstalten begaaer en ny Forbrydelse, for hvilken ikke er bestemt Livsstraf.

Ottende Capitel.

Om Straffskyldens Forældelse.

§ 66. Dersom det under en Straffesag findes, at der efter Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 2 Aar, inden den blev paataalt ved Retten, eller at Paataale vel har fundet Sted, men at Sagen er bleven afviijs og ikke gjenoptagen inden Udløbet af fornævnte Frist, skal den forskyldte Straf bortfalde, saafremt den ei

wilbe blive høiere end Bøder, simpelt Fængsel eller Riis.

Som Folge heraf bør Paatale til Strafs Lidelse ikke finde Sted, naar 2 Aar ere forløbne efter Udøvelsen af en Forbrydelse, der staaer under en Straffebestemmelse, i hvilken ei høiere Straf end Bøder, simpelt Fængsel eller Riis er foreskrevet.

De i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser skulle dog ikke komme til Anvendelse med Hensyn til de Forbrydelser, der omhandles i Capitel 13.

§ 67. Straffen for en Forbrydelse, der ei er undergivet offentlig Paatale eller kun efter den Fornærmedes Begjæring skal forfølges af det Offentlige, bortfalder ikke blot i Henhold til den i § 66 foreskrevne almindelige Regel, men derhos ogsaa, naar den Forurettede i en Tid af 1 Aar, efterat han beviislig er kommen til Kundskab om Gjerningsmanden, undlader at paatale Forbrydelsen eller at begjære den paataalt. Har den Forurettede vel betimelig begyndt Paa-

talen, men Sagen afvises eller hæves, kan han, naar 3 Maaneder ere forløbne efter Sagens Afvisning eller Ophævelse, ikke begynde ny Paatale, dersom fornævnte Frist af 1 Aar imidlertid er udløben.

§ 68. Forbrydelser, begaaede af Børn under 15 Aar, blive, om end Straffen vilde blive større end den i § 66 nævnte, ikke at paatale, forsaavidt Saadant ikke er skeet inden den Paagjældende opnaaede 18 Aars Alderen. Findes det under en Sag, der er anlagt mod Noget, efterat han har opnaaet denne Alder, at han har forøvet den Forbrydelse, hvorom der er Spørgsmaal, inden han fyldte 15 Aar, bortfalder Straffen.

§ 69. Paatales Forbrydelser, begaaede af unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar, først efterat den Paagjældende har opnaaet 25 Aars Alderen, bortfalder den forskyldte Straf, naar det under Sagen findes, at Straffen, hvis Dommen skulde have været afsagt inden den Paagjældende havde fyldt sit 18de Aar, ikke

vilde have oversteget Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fængelse. Faldet Gjerningen ind under en Straffebestemmelse, som, hvis Dommen skulde afsiges, inden den Paagjældende fyldte 18 Aars Alderen, vilde udelukke højere Straf end Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fængelse, bør Paatale til Straffvidelse ikke finde Sted, dersom den ei er inærkt, før Gjerningsmanden fyldte sit 25de Aar.

§ 70. Udenfor de i §§ 66—69 omhandlede Tilfælde forældes Strafsansvaret ikke. Smidlerid skal Justitsministeriet være be- myndiget til at frasalde offentlig Paatale af en Forbrydelse, naar der er forløbet 10 Aar, siden den blev begaaet. Har der i et saadant Tilfælde været optaget Undersøgelsesforhør, bliver dette som Følge deraf at indsende til Ministeriet, der afgjør, om Tiltale skal finde Sted; men opløses det først under den mod en Mistænkst anlagte Sag, at der er hengaaet 10 Aar efter Forbrydelsens Udøvelse, forinden Stævningen blev forkyndt, skal

Retten om Sagen gjøre Indberetning til Justitsministeriet, der bestemmer, om Sagen skal paaskjendes. Er der efter Afvisning af en Straffedom hengaaet 10 Aar, kan den kun efter Justitsministeriets Befaling fuldbyrdes.

Niende Capitel.

Forbrydelser mod Statens udvortes Sikkerhed og Selvstændighed.

§ 71. Naar Nogen, i den Hensigt at bringe den danske Stat eller nogen Deel deraf under fremmed Herredomme eller løsrive nogen Deel af samme fra den danske Krone, opvækker Oprør eller sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter, straffes han paa Livet.

Den, som deeltager i et saadant Oprør, ansees med Strafarbeide mindst i 3 Aar.

§ 72. Den, der i en anden Hensigt end den i § 71 omhandlede sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regjering for at fremkalde fjendtlige Forholdsbegreber eller endog Krig mod den danske Stat, straffes

fes naar fjendtlige Forholdsregler ere paa-
begyndte eller Krigen udbrudt, paa Livet
eller med Tugthuusarbeide paa Livetid,
men i modsat Fald med Strafarbeide mindst
i 4 Aar.

Naar Noget ellers til Fornærmelse
eller Skade for den danske Stat træder
i Forbindelse med en fremmed Regering
for at formaae denne til at indblande sig
i Statens Anliggende eller optræde med
Fordringer paa samme, bliver Straf-
arbeide eller under formildende Omstændig-
heder Statsfængsel indtil 10 Aar at an-
vende.

§ 73. Den, som offentlig i Tale
eller Skrift udtaler sig for eller paa an-
dre Maader end i §§ 71 og 72 omhand-
let virker for at fremfalde fjendtlige For-
holdsregler imod den danske Stat eller ube-
rettiget Indblanding i dens Anliggender
fra fremmede Magters Side, bliver at
anset med Strafarbeide eller Statsfæng-
sel indtil 6 Aar eller under iærdeles
formildende Omstændigheder med andet
Fængsel, dog ikke under 3 Maanedes
simpelt Fængsel, forsaavidt høiere Straf

ikke maatte være forskyldt efter de i Cap. 4 og 5 givne Regler.

§ 74. Den, der under en udbrudt Krig til Fjenden forraader Fæstninger eller andre Forsvarsposter, Krigsskibe eller Tropper, offentlige Kasser, Tøihuse, Magasiner eller Forraad af Vaaben eller andre Krigsfornødenheder, eller som giver Fjenden Underretning om Operationsplaner eller Fæstningers eller andre Forsvarsposters Beskaffenhed eller Tilstand eller til Fjenden aabenbarer Løsen eller Signaler, saavel som den, der forleder det tjenstgjørende Mandskab til Oprør, Overgang til Fjenden eller til at forlade en betroet Post, hverver Mandskab til Fjenden eller spionerer for samme — straffes paa Livet eller med Tugthuusarbejde paa Livstid eller under formildende Omstændigheder paa visse Aar, dog ikke under 10 Aar.

Naar Noget i Krigstid paa anden Maade med Raad eller Daad bistaar Fjenden, bliver Strafarbejde, mindst i 3 Aar, at anvende.

§ 75. En dansk Undersaat, som under en udbrudt Krig bærer Vaaben imod

Staten eller dennes Forbundsfolk, bliver under særdeles stærpende Omstændigheder at straffe paa Livet, men ellers med Strafsarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel mindst i 3 Aar.

§ 76. Den, som, uden at Tillæddet gaaer ind under § 74, uden Kongens Tilladelse foretager Hverving til fremmed Krigstjeneste, straffes, naar Landet er i Krig, med Strafsarbejde indtil 6 Aar, og ellers med Fængsel, ikke under 2 Aaaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Den Undersaat, der uden Kongens Tilladelse i Krigstid lader sig hverve til fremmed, men dog ikke fjendtlig Krigstjeneste, straffes med Fængsel eller efter Omstændighederne med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

Hvervingen er fuldbgyrdet, saasnart Nogen er antaget til fremmed Krigstjeneste.

§ 77. Den, som, ligeledes uden at Tillæddet gaaer ind under § 74, forleder nogen af det tjenstgjørende Mandstab i

Hæren eller paa Flaaden til at rømme eller understøtter saadan Rømning, straffes, naar Landet er i Krig, med Straf-
arbejde indtil 8 Aar og ellers med Fæng-
sel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fæng-
sel, eller med Forbedringshumsarbejde
indtil 3 Aar.

§ 78. Findes nogen Bærnepligtig med
forjætt at have lemlæstet sig eller paa
anden Maade at have gjort sig udstillet
til Krigstjeneste, bliver han at straffe med
Fængsel eller under skærpende Omstæn-
digheder, navnlig naar Landet er indviklet
i eller trues af Krig, med Forbedrings-
humsarbejde indtil 1 Aar.

§ 79. Handler Nogen, hvem det
er overdraget i Statens Anliggender at
forhandle eller afgjøre Noget med en
fremmed Magt, under Udførelsen af dette
Overforjættelig med Statens Tare, bli-
ver Strafarbejde fra 3 indtil 16 Aar
at anvende.

§ 80. Hvis Nogen, som ifølge sin
offentlige Stilling har Adgang til at kjende
Statens hemmelige Underhandlinger,

Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter beroer, aabenbarer samme eller be-
kjendtgjør eller meddeler Uvedkommende de Documenter, som han burde holde hemmelige eller bevare, bliver Strafsarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel, dog ikke under 3 Aar, at anvende.

Faaer nogen anden Person Kundskab om saadanne Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger, eller kommer han i Besiddelse af deslige Documenter og aabenbarer dem, naaet han ikke kunde være uvidende om, at de burde holdes hemmelige, ansees han med Statsfængsel eller under skærpende Omstændigheder med Strafsarbejde indtil 8 Aar.

§ 81. Den, som forfalser, tilintetgør eller paa anden Maade forvansker Beviisligheder eller andre Documenter, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter beroe, ansees, dersom han ifølge sin offent-

lige Stilling har Afgang til samme, med Strafsarbeide fra 3 indtil 16 Aar, og dersom han paa anden Maade er kommen i Besiddelse af samme, med Statsfængsel eller under skjærpende Omstændigheder Strafsarbeide, indtil 8 Aar.

§ 82. Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve en fremmed i Benskab med Kongen levende Regent Livet, straffes paa Livet eller med Strafsarbeide paa Livstid eller under for mildende Omstændigheder i visse Aar, dog ikke under 3 Aar.

Forgriber Nogen sig ellers paa en saadan fremmed Regents Person, straffes han efter Forbrydelsens Beskaffenhed med Strafsarbeide eller Statsfængsel i eet eller flere Aar.

Den, der truer en fremmed i Benskab med Kongen levende Regent med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord, eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, straffes med Forbedringshussarbeide, Statsfængsel eller andet Fængsel, dog ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel.

Naar Noget ellers ved Ord, Tegne eller billedlig Fremstilling fornærmer fremmede i Venstreb med Kongen staaende Magter, navnlig ved i trykte Skrifter at laste og forhaane de regjerende Personer eller ved uden at nævne sin Hjemmel at tillægge dem uretsfærdige og skammelige Handlinger, straffes han med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Rd.

§ 83. Den, som personlig angriber en fremmed Magts Gesandt ved Kongens Hof, straffes, forsaavidt Lovens almindelige Bestemmelser ikke medføre højere Straf, med Forbedringshussarbejde eller Statsfængsel indtil 2 Aar eller med andet Fængsel.

Den, som truer en saadan Gesandt med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord eller paa anden fornærmelig Maade, tiltaler ham, straffes med Fængsel.

Naar Noget ellers ved Ord, Tegne eller billedlig Fremstilling fornærmer ham, straffes han med simpelt Fængsel eller

under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Rld.

§ 84. I de i §§ 82 og 83 nævnte Tilfælde, med Undtagelse af de i § 82 1ste og 2det Stykke omhandlede, finder offentlig Baatale kun Sted, naar det af vedkommende fremmede Regjering eller Gesandt forlanges, og da efter Justitsministerens Befaling.

Tiende Capitel.

Forbrydelser mod Statsforsætningen.

§ 85. Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen, straffes paa Livet.

Den, som i den Hensigt at forandre Statsforsætningen eller den bestaaende Thronfølgeorden, opvækker Oprør eller paa andre Maader fremkalder eller leder Boldsøgjerninger, der tilsigte at bevirke en saadan Forandring, straffes paa Livet eller med Tugthusarbejde paa Livstid.

Den, som deeltager i Bold eller Oprør eller Bold af den omhandlede Be-

skaffenhed ansees med Strafsarbejde mindst i 3 Aar.

§ 86. Den, som paa anden ulovlig Maade søger at bewirke en Forandring i Statsforfatningen eller Thronfølgeordenen, ansees med Strafsarbejde eller under mildende Omstændigheder med Statsfængsel.

§ 87. Samme Straf, dog ikke over 8 Aar, isalder den, der ved BOLD, Trudsel om BOLD eller paa anden ulovlig Maade søger at forhindre Foretagelsen af de forfatningsmæssige Valg eller de lovgivende Forsamlingers Sammentræden og Virksomhed til en given Tid, uden at en Kuldkastelse af Forfatningen tilsigtes.

Ellevte Capitel.

Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset saavel som imod de lovgivende Forsamlinger m. m.

§ 88. Forgriber Nogen sig paa Kongens Person, ansees han, forsaavidt ikke

Lovens almindelige Bestemmelser medføre høiere Straf, med Tugthuusarbeide.

§ 89. Den, som overfalder Kongen med Trudser, Stjældsord eller anden Forhaanelse eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, ansees med Strafsarbeide eller Statsfængsel fra 1 indtil 8 Aar.

§ 90. Naar Kongen ellers ved Trudser, Forhaanelser eller anden fornærmelig Udsærd krænter den Erbødighed, der skyldes Kongen, straffes han med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel eller med Forbedringshuusarbeide.

§ 91. Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Dronningen, Thronfølgeren eller Enkedronningens Livet eller Friheden, straffes paa Livet eller med Tugthuusarbeide.

§ 92. Forgriber Nogen sig ellers paa Dronningens, Thronfølgerens eller Enkedronningens Person, ansees han, jersaa vidt Lovens almindelige Bestemmelser ikke medføre høiere Straf, med Strafsarbeide.

§ 93. Udvæses nogen af de i §§ 89

og 90 omhandlede Forbrydelser mod
 Tronningen, Thronfølgeren eller Enke-
 dronningen, blive de deri foreskrevne Straffe
 at nedsette, efter Omstændighederne ind-
 til det Halve.

§ 94. Begaaes nogen af de i §§ 88—
 90 omhandlede Forbrydelser med nogen
 anden af de efter Thronfølgeleven arve-
 berettigede Prindsen eller med nogen her
 i Riget boende Prindsesse, der hører til
 det danske Kongehus, blive Lovens al-
 mindelige Straffe at forhøje efter Om-
 stændighederne indtil det Dobbelte.

§ 95. Den, som antaster nogen af
 de lovgivende Forsamlings Sikkerhed
 eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen
 dertil sigtende Befaling, ansees, foraa-
 vidt Forbrydelsen ikke gaaer ind under
 § 85, med Strafarbejde eller Statsfængsel.

§ 96. Samme Straf kommer til An-
 vendelse paa den, der paa lige Maade
 forgriber sig paa Statsraadet, naar dette
 ifølge Grundloven fører Regjeringen,
 Rigeretten eller Høiestret.

§ 97. De i §§ 88—94 omhandlede Forbrydelser paatales kun efter Beslutning af Justitsministeriet.

Tolvte Capitel.

Forbrydelse mod den offentlige Myndighed og Orden.

§ 98. Den, som med Vold eller Trusjel om Vold overfalder en Embedsmand under Udførelsen af hans Embedsgjerning eller i Anledning af samme, saavel som den, der paa lige Maade søger at tvinge en Embedsmand til at foretage en Embedshandling eller afholde ham fra dens Udførelse, ansees, forsaarvitt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører bedre Straf, med Strafarbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel.

Vorager ellers Noget en Embedsmand Hindringer i veien for Udførelsen af hans Embedsforretninger, straffes han med Fængsel eller Bøder.

Lige med Embedsmænd ansees i den

omhandlede Henseende Amtsrådsmedlemmer, Sogneforstandere eller andre lignende valgte Ihæندهavere af offentlig Myndighed med Hensyn til Udøvelsen af samme.

§ 99. Den, som gjør sig skyldig i Vold eller Trusfel om Vold mod Skildvagter, Militairpatrouiller eller andre ucommanderede Militairpersoner eller lægger dem Hindringer iveien for Udførelsen af deres Hverv, straffes efter Forskrifterne i § 98, dog at Straffen i de under sammes 1ste Stykke hørende Tilfælde efter Omstændighederne kan nedsættes indtil 1 Maanedes simpelt Fængsel.

§ 100. Foretager Noget af de i § 98 betegnede Handlinger mod underordnede Rets- eller Politibetjente, Toldassistenten, Sognefogder, Stærningsmænd eller andre lignende offentlige Bestillingsmænd, straffes han med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar, Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

Lige med de nævnte Bestillingsmænd anses de Personer, som af Retten eller

Øvrigheden i Embedsmedfør ere kaldte til Bistand ved Udførelsen af offentlige Forretninger.

§ 101. Den, som med Haan, Skjældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder en Embedsmand eller nogen anden af de i §§ 98—100 omhandlede Personer under Udførelsen af deres Embede eller Bestilling eller i Anledning af samme, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 102. Ved Udmaalingen af de i §§ 98—101 fastsatte Straffe, bliver den Omstændighed, at vedkommende Embedsmand eller Bestillingsmand selv ved sin urigtige Adfærd har givet Anledning til Gjerningen, at tage i Betragtning som en Formildelsesgrund, og kan endog under denne Forudsætning Straf af Fængsel ned sættes til Bøder.

§ 103. Har en samlet Mængde offentligt ved Ord eller Handlinger tilfjendegivet den Hensigt i Forening at tvinge Øvrigheden til at foretage eller undlade en Handling eller i Forening at vise vold som Modstand imod Udførelsen af en af

Ovrigheden truffen Bestemmelse, skrive Hovedmændene, forsaavidt der øves Bold mod Person eller Guds, at ansee med Strafsarbeide indtil 6 Aar, og de øvrige Deeltagere med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Øves ingen Bold mod Person eller Guds, men den forsamlede Mængde dog ikke har villet efterkomme Ovrighedens Opfordring til at gaae fra hinanden (§ 104), straffes Hovedmændene med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar, og de øvrige Deeltagere med Fængsel. Saaframt derimod den forsamlede Mængde, uden at have forøvet Bold mod Person eller Guds, enten af egen Tilskyndelse eller paa Opfordring af Ovrigheden igjen er gaaet fra hinanden, blive kun Hovedmændene at straffe med Fængsel eller med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

§ 104. Naar en paa offentlig Sted forsamlet Mængde tre Gange af Ovig-

heden i Kongens og Lovens Navn er opfordret til at skilles ad, straffes de, der ikke efterkomme denne Befaling, med Bøder eller Fængsel.

Over Nogen derhos Bold mod Person eller Geds, uden at Forholdet dog falder ind under § 103, ansees han med Fængsel eller under stærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

§ 105. Den, som ulovlig borttager eller bestadiger en efter Øvrighedens Foranstaltning opslaaet Besjendtgjørelse, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 106. Paa samme Maade straffes den, som uden Besøielse forfæltlig aftager eller bestadiger de af en offentlig Myndighed i Embedsmedfør anbragte Segl eller Mærker, forsaavidt Handlingen ikke udgjør en anden selvstændig Forbrydelse.

§ 107. Den, som tilegner sig en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, der kun kan udøves i Kraft af et offentligt Embede, Bestilling eller Umbud, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Bestaaffenhed medfører større Straf, med Bøder eller med simpelt Fængsel indtil 1 Aar.

§ 108. Den, som befrier en Fange ud af Øvrighedens eller Rættens Magt eller skaffer ham Midler og Veilighed til hans Undvigelse, straffes med Fængsel eller med Forbedringshunsarbeide, som, forsaavidt der er anvendt Vold eller Trudsel om Vold mod Bevogterne, eller Befrieren har forsynet Fangen med Redskaber til paa saadan voldelig Maade at iværksætte Undvigelsen, kan stige til 4 Aar.

Befrier Nogen en paagreben eller anholdt Person eller skaffer ham Midler og Veilighed til Undvigelse, straffes han med Bøder eller Fængsel, og, forsaavidt Vold er anvendt, kan Straffen stige til Forbedringshunsarbeide indtil 2 Aar.

§ 109. Den, som har erholdt sikker Kundskab om nogen af de i denne Lovs §§ 71, 72, 74 og 85 omhandlede Forbrydelser mod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen, og som ikke derom underretter Øvrigheden, skjøndt Saa-
dant kunde skee uden Fare for hans eget eller hans Nærmestes Liv eller Belsærd, skal, dersom Forbrydelsen kommer til Ud-

førelse, straffes med Fængsel eller Statsfængsel eller Forbedringshuusarbeide.

Under de nævnte Betingelser skal og den, som har erholdt sikker Kundskab om noget paatænkt Mord, Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Menneskers Liv udsættes for Fare, straffes med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide, naar han ikke gjør, hvad der staaer i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen ved at advare den Person, der er udsat for Fare, eller paa anden efter Omstændighederne hensigtsmæssig Maade, om fornødent ved Anmeldelse til Øvrigheden.

De ovenstaaende Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa Børn under 15 Aar, og ei heller blive den Skyldiges Egtefælle, Sødsfende, Slægtninge eller Besvogrede i op- og nedstigende Linie, hans Fosterforældre eller hans Fosterbørn at straffe for undladt Angivelse til Øvrigheden.

§ 110. Den, som stjuler en Person, om hvem han veed, at han er en undvegen Fange, eller at han paa Grund af Forbrydelser forfølges af det Offent.

lige, eller som understøtter hans Flugt, straffes med Bøder eller Fængsel. Sidste nævnte Straf, eller under formildende Omstændigheder Bøder, blive at anvende paa den, der, umiddelbart efter at en Forbrydelse er begaaet, eller naar den forfølges af det Offentlige, tilintetgjør eller skjuler Forbrydelsens Spor.

Ægtefæller, Svendske, Skægtninge eller Besvogrede i op- og nedstigende Linie samt Fosterforældre og Fosterbørn blive dog ikke at straffe for saadanne Handlinger.

§ 111. Undvigelse og Sammenrodtelser af de til Strafarbejde henjattede Fanger saavel som Forbrydelser af dem mod de ved Strafanstalten ansatte Embedsmænd eller Betjente straffes efter de derom i Lovene om Strafanstalterne indeholdte Bestemmelser.

Have andre Fanger indgaaet Forening om fælles Undvigelse, straffes de med simpelt Fængsel indtil 2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid.

§ 112. Forhindrer Nogen ved Vold eller Trusfel om Vold, Retsmøder, Sam-

ling af communale Myndigheder eller anden lovbesaet Samling i offentlig Ansiggende, bliver han at straffe med Fængsel eller Forbedringshumsarbeide indtil 1 Aar.

Samme Straf eller efter Omstændighederne Bøder ifalder den, som ved Vold eller paa anden lignende Maade afbryder eller forstyrer Forretningerne eller Forhandlingerne i saadant Møde eller Forsamling.

§ 113. Den, som ved Vold eller Trudsel om Vold antaster Valgfriheden enten ved at forhindre Nogen i at udeøve sin Valgret til nogen af de lovgivende Forsamlinger eller ved at tvinge ham til at stemme paa en vis Maade, straffes med Forbedringshumsarbeide eller Fængsel.

Den sidstnævnte Straf er ogsaa anvendelig paa den, der ved Forretagelsen af de forfatningemæssige Valg gjør sig skyldig i forsættelige Forvanskninger, eller som stober en Andens Stemme.

§ 114. Hvo, som sælger sin Stemme ved Valg til de lovgivende Forsamlinger, ansees med Bøder og forbryder sin Valg-

ret, første Gang for et Tidsrum af 5 Aar, anden Gang for bestandig.

§ 115. Begaaes nogen af de i § 113 nævnte Handlinger ved Communevalg, bliver Straf af Fængsel eller under mildende Omstændigheder af Bøder at anvende.

Den, som sælger sin Stemme ved Communevalg, ansees med Bøder og forbryder sin communale Valgret, første Gang for et Tidsrum af 5 Aar, anden Gang for bestandig.

§ 116. Tager Nogen ulovligt sig selv til Rette, ansees han, forsaavidt Gjerningen ikke efter den øvrige Lovgivning maatte medføre strengere Straf, med Bøder. Saadan Selvtægt er ikke Gjenstand for offentlig Paatale.

Trettende Capitel.

Om Forbrydelse i Embedsforhold.

§ 117. Den Embedsmand, som fordrer, modtager eller lader sig tilsige Gaver eller andre Fordele, til hvilken han er uberettiget, for sine Embedshandlinger,

dog uden iøvrigt derved at krænke nogen Embedspligt, straffes med Bøder, ikke under 50 Rd., simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 118. Naar en Embedsmand fordrer, modtager eller lader sig tilsiige Gaver eller andre Fordele for Krænkelse af en Embedspligt, straffes han med Embedsfortabelse og med Fængsel, ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbeide.

§ 119. Den, som hder, lover eller tilbyder en Embedsmand Gaver eller andre Fordele for at faae ham til at foretage eller undlade Noget, hvorved han gjør sig skyldig i Krænkelse af sin Embedspligt, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 120. Den Dommer, som i sin Dommervirksomhed fordrer, modtager eller lader sig tilsiige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget, straffes med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel, ikke

under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbeide.

Gjør en Nævning sig i sin Virksomhed som saadan skyldig i lige Brøde, straffes han med Forbedringshuusarbeide eller Fængsel.

§ 121. Den, som bestiffler eller søger at bestiffler en Dommer eller Nævning, straffes med Fængsel eller under færdeløs skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar, forsaavidt Gjerningen ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre høiere Straf.

§ 122. I dei § 117—121 omhandlede Tilfælde blive de ydede Gaver eller Fordele eller sammes Værdi at tilfjende Statskassen.

§ 123. Gjør en Dommer sig i sin Dommervirksomhed forsætlig skyldig i nogen Uretfærdighed, straffes han med Embedesfortabelse og med Strafarbeide indtil 10 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 1 Aar.

§ 124. En Embedsmand, som misbruger sin Embedsmyndighed til retsstridig at tvinge Noget til at foretage, taale eller undlade Noget, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med simpelt Fængsel, eller under skjærpende Omstændigheder, med Embedsfortabelse.

§ 125. En Embedsmand, som under Udførelsen af sit Embede ulovlig anvender Hug og Slag eller anden Vold, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder eller simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 126. Naar en Undersøgelsesdommer i en Strafferets sag anvender ulovlige Tvangsmidler for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring, straffes han med simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse eller under formildende Omstændighed med Bøder.

§ 127. Den Dommer, som foretager eller lader foretage en lovsiridig Fængs-

ling eller løbstridig forlænger en Fængs-
lings Varighed, straffes forsaavidt Gjer-
ningen ikke efter sin øvrige Beskaf-
senhed medfører større Straf, med sim-
pelt Fængsel ikke under 1 Maaned, eller
med Embedsfortabelse.

§ 128. Den Embedsmand, som fore-
tager eller lader foretage en ulovlig An-
holdelse, Huusundersøgelse eller Beslag-
læggelse og Undersøgelse af Breve og
andre Papirer, straffes med Bøder, sim-
pelt Fængsel eller under skjærpende Om-
stændigheder med Embedsfortabelse.

§ 129. For Overtrædelse af de i
Grundlovens §§ 85 og 86 indeholdte
Bestemmelser, at Enhver, der anholdes in-
den 24 Timer skal stilles for en Dommer, at
en af Grunde ledsaget Kjendelse skal affiges
snarest muligt og senest inden 3 Dage, at
Ingen kan underkastes Varetægtsfængsel for
en Forseelse som kun kan medføre Straf
af Bøgebod eller simpelt Fængsel, og at
der til Huusundersøgelse eller Beslaglæg-
gelse samt Undersøgelse af Breve og an-
dre Papirer udfordres en Retskjendelse,

hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, straffes Vedkommende, forsaavidt Handlingen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder.

§ 130. En Embedsmand, som foranlediger, beslutter eller fortsætter en criminel Undersøgelse mod Noget, hvis Uskyldighed er ham bekjendt, straffes med Embedsfortabelse og Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshuusarbeide.

Samme Straf rammer den Embedsmand, der forsætlig lader en kjendt Straf fuldbyrde med Tilside sættelse af de med Hensyn til Dommens Prøvelse ved høiere Ret eller Benaadning gjældende Bestemmelser.

Begaaes Handlingen i sidstnævnte Tilfælde af Uagtsomhed, straffes han med Bøder eller simpelt Fængsel.

§ 131. Naar en Embedsmand, som ifølge sit Embede skal virke til Straffemagtens Haandhævelse med Forsæt und-

lader at forfølge en strafbar Handling eller foretager eller efterlader Noget for at bevirke enten Frifindelse eller en mindre Strafs Idømmelse eller for at forskaane Nogen for at udstaae den ham paalagte Straf, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaaffenhed medfører større Straf, med simpelt Fængsel, Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 132. Har en Embedsmand, hvem en Fanges Bevogtning paaligger, forjættelig ladet Fangen undvige eller befordret hans Undvigelse, straffes han med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshumsarbejde.

Er det skeet af Uagtsomhed eller Forsømmelse, straffes han med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 133. Hvis nogen Embedsmand, for at tilvende sig eller Andre en Fordeel eller for at skade Andre, i de til hans Embede hørende Protocoller anfører, hvad

der ikke er foregaaet, eller anfører Noget anderledes, end det er foregaaet, udsteder Documenter, som han har at udfærdige efter sine Embedsbøger, af et falsk Indhold, forfalster, tilintetgjør eller paa anden Maade forvandsker Documenter, som ifølge hans Embede ere ham betroede eller tilgængelige for ham, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Embedsfortabelse og med Strafarbejde indtil 6 Aar, eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 6 Maanedes simpelt Fængsel.

§ 134. Har Nogen foretaget nogen af de i § 133 ommeldte Hændinger uden at Gjerningen kan henføres under Bestemmelserne i samme, eller iøvrigt i Embedsmedfør afgivet en falsk Attest eller Forklaring, eller forfæltlig undladt i Attesten eller Forklaringen at oplyse Omstændigheder, der maa ansees væsentlig at henhøre til den omhandlede Sag, straffes han med Embedsfortabelse, simpelt Fængsel, ikke under 1 Aaaned, eller un-

der formildende Omstændigheder med
Bøder.

§ 135. Befindes nogen Embedsmand, der har offentlige Midler under Hænder og derfor staaer til Regnskab, at have Kassemangel, skal han have sit Embede forbrudt. Under skjærpende Omstændigheder bliver han derhos at straffe med Forbedringshunsarbeide, og er han undvegen med nogen Deel af de ham betrøede Midler eller har forsøgt herpaa, kan Straffen stige indtil Strafarbeide i 8 Aar.

Sidstnævnte Straf er ogsaa anvendelig paa ham, naar han paa svigagtig Maade har søgt at skjule Kassemangelen, saasom naar de til Indsørelsen af Indtægterne eller Udgifterne eller til Control med samme bestemte Bøger, Registre eller Regninger forsætlig ere urigtig førte, forfalskede eller skaffede til Side, eller naar falske Regnskaber eller Regnskabsuddrag eller andre Bilag til samme ere fremlagte, eller Indholdet falskeligt er angivet paa Foustager, Poser eller Pakker.

Hvad ovenfor er anført om Vangler

med Hensyn til betroede Penge og Penges Effecter, finder ogsaa Anvendelse i Hensende til Korn, Fourage, Materialier og andre lignende Gjenstande.

Derjom den foresundne Kassemangel dækkes inden 3 Gange 24 Timer, kan under iøvrigt formildende Omstændigheder Tiltale bortfalde, naar vedkommende Ministerium dertil giver sit Samtykke.

§ 136. Den Bogholder, Revisor, Kassecontroleur eller anden Embedsmand der befindes at have seet igjennem Tingre med en Oppebørselsbetjent, med hvem han er sat til at føre Tilsyn, eller iøvrigt er meddeelt i hans Brøde, er undergivet Ansvar og Straf lige med denne.

§ 137. En Embedsmand, hvem det paaligger at hævde Skatter eller andre offentlige Afgifter, skal, naar han til egen Fordeel kræver eller oppebærer deslige Skatter eller Afgifter, om hvilke han veed, at de enten aldeles ikke skyldes eller kun med et ringere Beløb, straffes med Embedsforfølselse og under skjærpende Om-

stændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide.

§ 138. Hvis nogen ved Postvæsenet anfat Embedsmand ulovlig aabner, tilintetgjør eller underslaaer de til Forsendelse med Posten indleverede Breve eller Pakker eller vidende understøtter en Anden i saadan Færd, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaffenhed medfører større Straf, med Embedsfortabelse og under stjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide.

§ 139. Den Embedsmand, der aabenbarer, hvad der hans Embede vedkommende bør holdes hemmeligt, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 140. En Embedsmand, som forsætlig forleder eller søger at forlede de ham underordnede Embedsmænd til Embedsovertrædelse, ansees med den for disse Overtrædelser bestemte Straf, og

Kan derhos efter Omstændighederne dømmes til at have sit Embede forbrudt, hvor ikke denne Straf efter selve Forbrydelsens Beskaffenhed er paabudt.

§ 141. Misbruger en Embedsmand i andre Tilfælde end de ovenfor nævnte sin Embedsstilling til egen Fordeel eller til at foretage Noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 142. Den Embedsmand, som nægter eller forsætlig undlader at opfylde, hvad der er ham lovlig befaleet, straffes med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 143. Forsømmelse eller Skjodesløshed i Embedsforelse, hvorfor Straf ei særskilt i Lovgivningen er fastsat, straffes ligeledes, naar Noget oftere deri gjør sig skyldig, eller naar grov Forsømmelse eller Skjodesløshed er udviist, med Bøder, simpelt Fængsel eller under stær-

pende Omstændigheder med Embedesfortabelse.

§ 144. Hvad ovenfor om Embedsmænd og Embeder er fastsat, gjælder tillige med Hensyn til Bestillingsmænd og de dem betroede Bestillinger, dog saaledes at Straffen forholdsvis kan ned sættes, og at istedetfor Embedesfortabelse efter Omstændighederne Fængsel eller Bøder kan anvendes paa Bestillingsmænd.

De foregaaende Bestemmelser ere derhos ikke alene gjældende med Hensyn til dem, der ere fast ansatte i Embede eller Bestilling, men ogsaa med Hensyn til dem, hvem det er overdraget midlertidig at forenaae et Embede eller en Bestilling eller at udføre nogen dertil hørende Forretning, dog saaledes at hver Embeds- eller Bestillingsmanden skulde fradømmes Embede eller Bestilling, vil Straf af Fængsel eller Bøder træde istedet.

Fjortende Capitel

Meened og andre dermed beslagtede Forbrydelser.

§ 145. Det Vidne, der for Retten

edelig aflægger falsk Forklaring, hvad enten Gedsfæstelsen følger efter Forklaringen eller denne afgives i Henhold til en foregaaende Gedsfæstelse, anses med Straf- arbejde fra 2 indtil 10 Aar, forsaavidt ikke høiere Straf maatte være forstyldt ifølge Beskaffenheden af det ved den falske Forklaring bevirkede eller tilsigtede Onde. Tilbagefalder Vidnet af egen Drift sin falske Forklaring, kan en ringere Grad af Straf- arbejde anvendes, og under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen endog bestemmes til Fængsel paa Vand og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 146. Naar Noget uden at være bleven taget i Geds har afslagt falsk Forklaring for Retten, straffes han med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Forbedrings- hunsarbejde; dog kan Straffen under særdeles for ham talende Omstændigheder bestemmes til simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaneder. Derseer han af egen Drift tilbagefalder sin falske Forklaring, kan Straffen nedsættes til sim-

pelt Fængsel i 8 Dage eller endog under særegne formildende Omstændigheder aldeles bortfalde.

§ 147. Har Nogen i offentlig Straffesag afgivet falsk Vidnesforklaring, men det befindes, at Sagen gjaldt ham selv, eller at han havde Anledning til at antage dette, bliver han ikke at straffe, hvis Forklaringen ikke er bleven bekræftet med Eed; har Eedfæstelse fundet Sted, kan Straf af Fængsel anvendes. — Befindes det iøvrigt i Tilfælde hvor Nogen har afslagt falsk Forklaring for Retten, at Vidnesbyrd ikke burde have været affordret ham paa Grund af hans Forhold til Sagen eller Parterne, blive de i §§ 145 og 146 foreskrevne Straffe at nedsætte, og kan, naar Eedfæstelse ikke har fundet Sted, under formildende Omstændigheder endog Straf af Bøder anvendes.

§ 148. Har et Vidne alene af Ubetænksomhed undladt at meddele, hvad han vidste til Sagens Oplysning, straffes han med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 149. Naar Mænd, som af Retten, Overigheden eller anden offentlig Myndighed ere udnævnte til at afholde Syns-, Skjens- eller Taxationsforretninger, under Sed eller i udtrykkeligt Henhold til en forhen aflagt Sed afgive saadant Syn, Skjen eller Taxation mod deres Overbeviisning, blive de at straffe som falske Vidner.

Gjøre deslige Mænd sig skyldige i mindre betydelige Misligheder, straffes de med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 150. Har en Part for Retten bekræftet sit Udsagn med falsk Sed, bliver han at straffe lige med et falsk Vidne. Derseu han imidlertid kun har villet frie sig selv for Straf ved saadan falsk Sed, kan Straffen efter Omstændighederne nedsettes, endog til den laveste Grad af Forbedringshunsarbeide eller, forsaavidt Forudsætningen for § 145, 2det Punctum er tilstede, til Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage.

§ 151. Hvis Nogen, der udenfor de

ovennævnte Tilfælde for en offentlig Misdigthed har at bekræfte Noget med sin Sed, gjør sig skyldig i Meened, bliver han at straffe med Forbedringshuusarbejde. Tilbagekalder han af egen Drift sit falske Udsagn, kan Straffen under for mildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange. 5 Dage.

§ 152. De ovenfor givne Bestemmelser gjælde ogsaa med Hensyn til falsk skriftlig Bekræftelse i Henhold til en tidligere afslagt Sed, saavel som med Hensyn til saadan Bekræftelse under Sed, hvor Lovene hjemle Anvendelse af skriftlig Sed.

§ 153. Ligeledes ere de ovenanførte Straffebestemmelser anvendelige paa dem, der enten aflægge Sed paa anden end den i Loven foreskrevne almindelige Maade eller afgive en Forsikkring, der træder i Sedes Sted.

§ 54. Den som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller tilsteder Saadant, afgiver en Erklæring under Tilbud af Sed eller paa Tro og Love, straffes, naar

Erklæringen befindes at være falsk, med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, forsaavidt særlige Lovbestemmelser ikke maatte foreskrive nogen anden Straf.

§ 155. Naar Nogen ellers til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner Noget, hvorum han ingen Kundskab har, bliver han at straffe med Bøder eller Fængsel, forsaavidt Gjæringen ikke efter sin Bestaaffenhed medfører høiere Straf.

Femtende Capitel.

Forbrydelser med Hensyn til Religionen.

§ 156. Den, der driver Spot med eller forhaauer noget her i Landet bestaaende Religionssamfunds Troeslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Fængsel, ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel, eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 157. Forhindrer Nogen ved Vold eller Trudsel om Vold Afholdelsen af

Gudstjeneste eller anden offentlig kirkelig Handling, straffes han med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

Den, som ved at opvække Varm og Uorden forhindrer eller forstyrer Gudstjenesten eller de enkelte religiøse Handlinger, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 158. Den, der gjør sig skyldig i Krænkelse af Gravfreden, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel.

Sextende Capitel.

Forbrydelser mod Sædeligheden.

§ 159. Den, som gjør sig skyldig i Hoer, straffes med Fængsel eller i Tilfælde af, at det ægteskabelige Samliv er hævet, og iøvrigt under formildende Omstændigheder med Bøder. Offentlig Paa-tale finder kun Sted, naar den fornærmede Ægtefælle forlanger det.

§ 160. En gift Person, som indgaaer Ægteskab, ansees med Strafar-

beide fra 2 indtil 6 Aar; dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder nedsættes til den laveste Grad af Forbedringshuusarbeide eller endog, naar det ægteskabelige Samliv i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling, jaavelsom naar den Paagældende havde Anledning til at antage, at den anden Ægtesælle var afgaaet ved Døden, til Fængsel paa Band og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage. Ugift Person, som indgaaer Ægteskab med en gift Person, vidende, at denne er en Andens Ægtesælle, straffes med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage. Er den forhen ugifte Person ved Ægteskabets Indgaaelse herom uvidende, men fortsætter Samlivet efter at være kommen til Kendskab herom, bliver Straf af Fængsel at anvende.

§ 161. Finder legemlig Omgang Sted mellem Slægtninge i op- og nedstigende Linie, straffes Forældrene med Strafar-

beide fra 4 indtil 10 Aar, og Børnene med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 162. Den, som har legemlig Omgang med sit Stifbarn eller med nogen af dets Afkom eller med sit Svigerbarn eller med sin i nedstigende Linie Beslægtedes Svigerbarn, ansees med Strafsarbeide indtil 6 Aar, og skal den, som har legemlig Omgang med sin eller med nogen af sine Forældres Stiffader eller Stifmoder eller med nogen af sin Ægtefælles Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, straffes med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar, dog kan Straffen, hvad Stifbørn eller disses Afkom angaaer, under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 163. Hvo, som har legemlig Omgang med en Person, med hvem han eller hun staaer i en paa legemlig Omgængelse udenfor Ægteskab grundet Svogerstabsforbindelse af den i foregaaende

Paragraph omhandlede Art, straffes med Fængsel, dog ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel.

§ 164. For legemlig Omgang mellem Heel- eller Halvsødskende bliver Straf- arbejde indtil 6 Aar at idømme, dog at Straffen, hvis Slægtsskabsforbindelsen ikke grunder sig paa Ægteskab, kan nedsættes til Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 165. Have de, som ere saaledes beslægtede eller besvogrede, at de ikke uden Bevilling maa indgaae Ægteskab sammen, legemlig Omgang med hinanden, straffes de med Fængsel eller Bøder. Lige Straf finder Anvendelse paa saadanne beslægtede eller Besvogrede, naar de indgaae Ægteskab med hinanden uden dertil forinden at have erhvervet den fornødne Tilladelse.

§ 166. Den, der misbruger sin Stilling til at forføre sit Fosterbarn, sin Njending eller et ham til Underviisning og Opdragelse betroet Fruentimmer til Samleie, anses med Straf- arbejde indtil

6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel paa Band og Brød ikke under 2 Gange 5 Dage. Dog bortfalder al Straf, hvis de komme i Egteskab sammen.

§ 167. Dens Utugt af Bestyrer, Forstander eller Opsynsmand ved Fængsel, Strafanstalt, Rattighuus, Opfostringshuus, Helbredelsesanstalt eller anden saadan Indretning med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer, straffes han med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Strafarbejde indtil 2 Aar.

§ 168. Den, som ved Vold eller Trudsel om øieblikkelig livsfarlig Vold tiltvinger sig Samleie med en uberhyttet Kvinde, ansees med Strafarbejde, ikke under 4 Aar, eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Livsstraf. Dens saadan Færd mod berhyttet Kvinde, bliver en forholdsmæssig ringere Straf at anvende, dog ikke under 2 Aars Forbedringshuusarbejde.

§ 169. Forfatteren Nogen sig Samleie

med en Qvinde ved Trudfser, der uden at kunne henføres under de i § 168 ommeldte dog med Følge kunde antages at medføre Fare for hendes eget eller hendes Nærmestes Liv, Helbred eller Velserd, bliver Strafarbeide indtil 8 Aar at anvende.

§ 170. Den, som forskaffer sig legemlig Omgang med en Qvinde, der befinder sig i en Tilstand, hvori Brugen af hendes fri Villie er hende betagen eller hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjerningen, straffes, hvis han selv i den nævnte Hensigt har fremkaldt saadan Tilstand, paa samme Maade som i § 168 bestemt; i andet Fald bliver Strafarbeide indtil 8 Aar eller, naar det er en berøgtet Qvinde, under formildende Omstændigheder Fængsel paa Bånd og Brød at anvende.

§ 171. Bringer Nogen ved List eller Magt en Qvinde i sin Vold for at formaae hende til Utugt, ansees han med Strafarbeide indtil 8 Aar, hvilken Straf dog, forsaavidt Qvinden er berøgtet, under formildende Omstændigheder kan

nedsættes til Fængsel paa Band og Brød ikke under 4 Uge 5 Dage. Efter det for at formaae hende til Ægteskab, bliver en efter Omstændighederne indtil det Halve nedsat Straf at anvende.

§ 172. Den, som forleder et Frue-timmer til at tilstaae sig Samleie ved at faae hende til at antage, at et gyldigt Ægteskab er indgaaet, eller ved at benytte sig af en anden Vildfarelse hos hende, i hvis Følge hun anseer Samleiet som ægteskabeligt, ansees med Straf-arbeide indtil 8 Aar.

§ 173. Bedriver Nogen Utugt med et Pige-barn under 12 Aar, ansees han med Straf-arbeide indtil 8 Aar, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf.

§ 174. Den, som til Utugt forfører et Pige-barn i en Alder af 12 indtil 16 Aar, straffes med Fængsel, ikke under 2 Maanedes simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Straf-arbeide indtil 4 Aar. Tilstale finder dog kun Sted paa Forældres eller Værges Forlangende.

§ 175. Den, som bortfører et ugift Fruentimmer under 18 Aar med hendes Samtykke, men uden hendes Forældres eller Bærges Vinde, for med hende at øve Utugt eller for at indgaae Ægteskab med hende, straffes med Fængsel, ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel, eller, hvor Hensigten har været at øve Utugt og under iøvrigt skjærpende Omstændigheder, med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar. Tiltale finder dog kun Sted paa Forældres eller Bærges Forlangende, og bortfalder saafremt den Paagjældende med Forældres eller Bærges Samtykke ægter Pigen.

§ 176. Gjør Nogen sig under de i §§ 161—170, 173 og 174 omhandlede forudsætninger skyldig i uteerligt Forhold, uden at legemlig Omgang finder Sted, bliver en forholdsmæssig mindre Straf at anvende.

§ 177. Omgjængelse mod Naturen straffes med Forbedringshuusarbeide.

§ 178. Naar Personer af forskjelligt Røn uagtet Øvrighedens Advarsel om at fjerne sig fra hinanden vedblive at jøre

et forargeligt Samliv, straffes de med Fængsel.

§ 179. Udlægger et Fruentimmer falskelig Nogen som Barnefader, bliver hun at straffe med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder. Samme Straf er anvendelig paa den Mandsperson, der falskelig udgiver sig for Barnefader, saavel som paa det Fruentimmer, der falskelig udgiver sig for Moder til en Andens Barn.

§ 180. Fruentimmer, som imod Politiets Advarsel søge Erhverv ved Uugt, straffes med Fængsel.

§ 181. Naar Nogen, som er vidende eller har Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte, over Uugt med en Anden, bliver Straf af Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshuusarbejde at anvende.

§ 182. De, som gjøre sig skyldige i Rufferi, saavel som de, der for Betaling tilstede Personer af forskjelligt Kjøn Udgang til deres Boliger for der at øve Uugt, eller som imod Politiets Forbud have Fruentimmer tilhuse, der ernære sig

ved Løssagtighed, straffes med Forbedringshuusarbeide eller Fængsel paa Band og Brød.

§ 183. Forældre, Bærger, Lærere eller Andre, der forføre deres Børn, Myndlinge eller de til deres Varetægt eller Opdragelse betroede Personer til Løssagtighed, ansees med Straf arbeide indtil 6 Aar.

Den Egtemand, der tvinger sin Hustru til utugtig Omgang med Andre eller uden hendes Vidende og Billie giver Andre Leilighed til at forskaffe sig legemlig Omgang med hende, straffes med Forbedringshuusarbeide. Tilskynder han for Bindings Skyld sin Hustru til utugtig Omgang med Andre, straffes han med Fængsel paa Band og Brød.

§ 184. Den, som offentliggjør et utugtigt Skrift, straffes med Fængsel eller Bøder. Den samme Straf er anvendelig paa den, som sælger, uddeler eller paa anden Maade udbreder, eller som offentlig udstiller utugtige Afbildninger.

§ 185. Den, som ved uteerligt Forhold frænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse, straffes med Fængsel paa Band og Brød eller med Forbedringshuusarbeide.

Syttende Capitel.

Om Manddrab.

§ 186. Den, som forscætlig stiller et andet Menneske ved Livet, straffes med Tugthuusarbeide fra 8 Aar indtil paa Livstid, eller under skjærpende Omstændigheder paa Livet.

§ 187. Har Drabsmanden udøvet Gjerningen i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod ham selv eller hans Nærmeste af den Dræbte fremkaldt oprørt Sindsstemning, kan Straffen nedsættes til 2 Aars Forbedringshuusarbeide eller under særdeles formildende Omstændigheder til Fængsel, dog ikke under 1 Aar.

§ 188. Har en forscætlig udøvet Legemsfornærmelse havt Døden til Følge,

og den Skyldige, skjøndt han ikke har villet Døden, dog har maattet forudsæe denne som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjerningen, ansees han med med Strafarbeide fra 2 til 12 Aar.

§ 189. Har den, der ved en forsætlig tilføiet Vegenefornærmelse forarsager en Andens Død, udøvet Gjerningen i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod ham selv eller hans Nærmeste af den Dræbte fremkaldt opvort Sindstemning, kan Straffen ned sættes, under iøvrigt formildende Omstændigheder endog til Fængsel, dog ikke under 6 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 190. Den, som med Overlæg skiller et andet Menneske ved Livet, straffes paa Livet.

§ 191. Dræber Noget forsætlig sin Stægtning i opstigende Linie eller Egtesælle, med hvem han lever i Samliv, skal han have sit Liv forbrudt eller straffes med Tugthuusarbeide paa Livstid. Dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder gaae ned til 8 Aars

Tugthuussarbeide og i det i § 187 nævnte Tilfælde endog til 2 Aars Strafsarbeide.

§ 192. En Moder, som forsætlig dræber sit uægte Barn under eller strax efter Fødselen, ansees med Strafsarbeide fra 2 indtil 12 Aar; er Gjerningen imidlertid udført efter en før Fødselen fattet Beslutning, bliver Strafsarbeide fra 4 Aar indtil paa Livstid at anvende.

§ 193. Et frugtsommeligt Fruentimmer, der forsætlig fordriver sit Foster eller dræber det i Moders Liv, ansees med Strafsarbeide indtil 8 Aar.

Samme Straf er anvendelig paa den, som med Moderens Samtykke i saadan Hensigt anvender Midler paa hende med den anførte Virkning.

Skeer det uden hendes Vidende og Vilie, ansees Gjerningsmanden med Strafsarbeide fra 4 indtil 16 Aar og under særdeles skjærpende Omstændigheder paa Livstid.

§ 194. Naar et udenfor Ægteskab besvangret Fruentimmer føder i Dødsmaal, og Barnet derefter findes at være

dødt, uden at det kan oplyses, at Døden er indtraadt før Fødselen, straffes hun, forsaavidt hendes Forhold iøvrigt ikke medfører høiere Straf, med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 4 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 195. Viser noget udenfor Ægteskabet besvangret Fruentimmer ellers usvarlig Omgang ved sin Barnesødsel, og Barnet derefter findes at være dødt, uden at det kan oplyses, at Døden er indtraadt før Fødselen, straffes hun med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 196. Den, som dræber en Anden efter dennes bestemte Begjæring, straffes med Forbedringshuusarbeide eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

Hjælper Nogen en Anden til at begaae Selvmord, straffes han med Fængsel.

§ 197. Den, som udsætter et spædt Barn eller forlader en under hans Vares tægt staaende Person i hjælpeløs Tilstand, straffes med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder, navnlig hvis Gjerningen ikke har medført Fare for den Paagjældendes Liv eller Helbred med Fængsel, ikke under 2 Aaaneders simpelt Fængsel. Har Handlingen medført det udsatte Barns eller den forladte Persons Død eller en betydelig Legemsbeskadigelse (§ 204), uden at dette dog har været tilsigtet, kan Straffen stige til Tugthuusarbeide i 12 Aar.

§ 198. Den, som ved Uagtsomhed bliver Aarsag til en Andens Død, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel, dog ikke under 14 Dages simpelt Fængsel, eller med Bøder, ikke under 20 Rd. Under særdeles skjærpende Omstændigheder kan Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar anvendes.

§ 199. Undlader Nogen at komme den, som er fæstet i Livsfare, til Hjælp,

naar det var ham muligt uden Fare for Liv eller Helbred, straffes han, hvis den Anden omkommer, med Fængsel eller Bøder. Samme Straf rammer den, der ikke sørger for de efter Omstændighederne mulige Redningsmidlers Anvendelse paa Hængte, Drukne eller paa anden Maade tilsyneladende Omkomne.

Attende Capitel.

Om Vold paa Person og Legems- beskadigelse.

§ 200. Den, som overfalder en Anden med Hug og Slag eller anden personlig Vold, uden dog at tilføie ham Saar eller anden Skade, bliver, naar den Fornærmede under en af ham anlagt Sag derpaa gjør Paastand, at straffe med Bøder, dog at efter Omstændighederne Straf af Fængsel kan anvendes, navnlig naar Volden har været overlagt.

§ 201. Over saadan Vold imod Slægtninge i opstigende Linie, straffes den Skyldige med Fængsel, ikke under 4

Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 202. Den, som mishandler sin Egtefælle, med hvem han lever i Samliv, bliver, om Mishandlingen end ikke efterlader Saar eller Skade, at straffe med Fængsel eller under stjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Paa samme Maade straffes den, der mishandler sine egne eller Andres til hans Omfjorg betroede Børn.

§ 203. Tilføjer Noget en Anden Saar eller Skade paa Helbred, som dog ikke er af saa stor Betydning som den nedenfor i § 204 ommeldte, straffes han med Fængsel eller under stjærpende Omstændigheder med Strafsarbeide, der i de i §§ 201 og 202 omhandlede Tilfælde endog kan stige indtil 4 Aar. Er Voldshandlingen ikke udøvet med Overlæg, kan Straffen dog iøvrigt under formildende Omstændigheder nedsættes til Bøder, ikke under 20 Rd.

I de her omhandlede Tilfælde kan

ifølge den Fornærmedes Begjæring Tiltale bortfalde, naar ingen betydelig Skade er skeet.

§ 204. Vemkæster Nogen en Anden, berøver ham Synet eller Hørelsen eller tilføier ham saadan Skade, at Haand, Fod, Die eller andet Lem af lige Vigtighed bliver ubrugbart, eller at hans Sjæls- eller Vægenskæfter iøvrigt blive saaledes svækkede, at han er uskicket til at udføre sine Kaldspligter eller det daglige Livs Syssler enten for bestandig eller for en længere ubestemt Tid, ansees den Skyldige, naar han enten har villet saadan Skade eller dog har maattet forudsee den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjerningen, med Strafsarbejde indtil 12 Aar.

§ 205. Er en Volds-gjerning af den i § 204 ommeldte Bestaaffenhed udøvet i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod Voldsmanden eller hans Nærmeste af den Overfaldne fremkaldt oprørt Sindssstemning, kan Straffen under iøvrigt formildende Omstændigheder nedsæt-

tes til Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 206. Have to eller flere Personer tilføiet hinanden Hug, Slag eller anden Vold, der gaaer ind under § 200, og Sag i den Anledning finder Sted, kan Strafsansvaret for den ene eller begge Parter efter Omstændighederne bortfalde.

Tilføies de i § 204 omhandlede Beskadigelser under Slagsmaal, kan Straffen nedsættes under iøvrigt formildende Omstændigheder endog til 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 207. Den, som ved Uagtsomhed bliver Aarsag til, at en Legemsbeskadigelse af den i § 204 omhandlede Art tilføies en Anden, straffes med Fængsel eller Bøder.

Attende Capitel.

Om Duel.

§ 208. Den, som duellerer, straffes med simpelt Fængsel. Hvis Nogen i Duel dræber en Anden, eller tilføier ham

bethdelige Legemsbeskadigelser (§ 204), er Straffen mindst 3 Maaneders Fængsel. Var det mellem Parterne vedtaget, at Kampen skulle fortsættes indtil den Enes Død indtraadte, kan Straffen stige indtil 6 Aars Statsfængsel.

Har Noget under Duellen ved forsætlig Overtrædelse af Bedtægt eller Aftale forarsaget den Andens Død eller tilføiet ham en Legemsbeskadigelse, bliver den efter Tilfældets Beskaffenhed almindelig foreskrevne Straf at anvende.

§ 209. Secundanter straffes med simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaneders, naar de have været vidende om, at Duellen skulde fortsættes, indtil den Enes Død indtraadte, og dog ikke modsat sig Udførelsen af en saadan Overenskomst, eller de forsætlig overtræde de Pligter, der ifølge Bedtægt eller Aftale paahvile dem.

Tyvende Capitel

Om Krænkelser af Andres Frihed.

§ 210. Den, som ved Vold eller

Trudsel om Bold tvinger en Anden til at gjøre, taale eller undlade Noget, straffes, forsaavidt hans Forhold ikke efter sin Bestaaffenhed medfører høiere Straf, med Bøder eller Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

§ 211. Den, som uberettiget binder eller indespærreer Noget eller paa anden Maade betager ham hans personlige Frihed, straffes med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar. Har Handlingen medført længere Tids Frihedsberøvelse eller haft skadelig Indflydelse paa den Fornærmedes Sjæls- eller Legemstilstand, eller er Noget bortført til fremmede Lande, hensat paa et afsondret Sted, hvorfra han ikke ved egen Hjælp kan komme bort, eller bleven undergivet uberettigede Personers Magt, kan en høiere Grad af Strafarbeide anvendes, og Straffen under særdeles skjærpende Omstændigheder endog stige til Tugthuusarbeide indtil 12 Aar.

§ 212. Offentlig Baatale finder i de i § 210 og i § 211 1ste Stykke omhandlede Tilfælde ifkun Sted, naar den Skyldiges Forhold antages at egne sig til større Straf end Bøder eller simpelt Fængsel. Er offentlig Sag anlagt, og Domstolene ikke finde, at den Skyldiges Forhold egner sig til høiere Straf, bliver Straf kun at anvende, naar den Forurttede begjærer den Tiltalte dømt.

§ 213. Hvis Nogen ved List eller Magt unddrager Forældre eller andre rette Bedkommende et Barn under 15 Aar, straffes han med Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel, eller under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar det er skeet i egennyttigt eller uædeligt Diemed, med Strafarbejde indtil 8 Aar.

§ 214. Med Hensyn til Straffen for Negerhandel og Deelagtighed i denne Forbrydelse forbliver det ved Forskrifterne i Fdg. af 3. Juli 1835, sammenholdt med denne Lovs Cap. 2 §§ 11—16.

Et og tyvende Capitel.

Om Værfornærmelser.

§ 215. Krænker Noget en Andens Værf ved ubeføiet at tillægge ham Handlinger, der vilde gjøre ham uværdig til Medborgeres Agtelse, eller om ham at bruge Værfornærmelser, som alene kunde hjemles ved saadanne Handlinger, straffes han med Bøder fra 20 indtil 500 Rd. eller med simpelt Fængsel fra 14 Dage indtil 6 Maaneder.

§ 216. Sleer det i et trykt Skrift eller paa anden Maade, hvorved Værfornærmelsen erholder en større Udbredelse, eller paa Steder eller til Tider, der i høi Grad forøge det Krænkende i Mængden, straffes den Skyldige med simpelt Fængsel, ikke under 3 Maaneder, eller med Bøder ikke under 100 Rd.

§ 217. For andre ubeføiede Sigtelser, der maae nedsætte den Angrebnes borgerlige Agtelse, samt for Uqvemsord eller Skjeldsord saavel som for enhver ved Lader eller Jagter eller anden Gjerning,

der tilkjendegiver Ringagt, udviist Fornærmelse anvendes Bøder indtil 500 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 218. I de i §§ 215—217 omhandlede Tilfælde blive derhos de ubesøiede Udladelse efter den Fornærmedes Paastand at kjende døde og magtesløse.

§ 219. Naar Fornærmelsen tilbagegives Fornærmeren, kunne Domstolene enten for begge Personer eller for den ene af dem anvende ringere Straf eller efter Omstændighederne endog lade Straffen aldeles bortfalde.

§ 220. Den, der ved offentlige Meddelelser om personlige og huuslige Forhold krænker Privatlivets Fred, straffes med Bøder fra 10 til 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 221. Den, der krænker Huusfreden ved uberettiget at trænge sig ind i en Andens Bolig eller vægre sig ved paa Opfordring at forlade samme, straffes med Bøder indtil 200 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 222. Med samme Straf ansees den, der gjør Brud paa Brevhemmeligheden.

§ 223. De i dette Capitel nævnte Handlinger kunne alene paatales af den Fornærmede eller af den, som ifølge Lovgivningen er berettiget til at handle paa hans Begne. Er den, om hvem de fornærmende Udtryk ere brugte, afgaaet ved Døden, er hans Hætesælle, Forældre, Børn eller Sødskende berettigede til at paatale samme, hvad enten Fornærmelsen er fremført i hans levende Live eller efter hans Død.

To og tyvende Capitel.

Om falske Angivelser og Klagemaal.

Den, der ved falsk Angivelse om en forøvet Lovovertrædelse bevirker, at den offentlige Myndighed sætter sig i Birkdomhed til sammes Opdagelse, straffes, forsaavidt intet andet Onde derved maatte være tilsigtet, med Fængsel eller Bøder.

§ 235. Hvo, som imod bedre Videende

for Øvrigheden angiver Nogen for en Forbrydelse, hvori han er uskyldig, straffes med Fængsel eller efter Omstændighederne, navnlig naar der i Loven er foreskrevet Livsstraf eller Strasarbejde for den Forbrydelse, hvori der er skeet Angivelse, med Strasarbejde indtil 6 Aar.

§ 226. Hvo som til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Øvrigheden indgiver aabenbar falske Klagemaal, straffes med Fængsel eller Bøder eller under skjæpende Omstændigheder med Forbedringshussarbejde indtil 1 Aar, forsaavidt ikke Slutningsbestemmelsen i § 225 maatte medføre højere Straf. Er det en Sagsfører eller anden Embedsmand, som gjør sig skyldig i en saadan Forbrydelse, der til førleder Andre eller dermed er dem behjælpelig, bliver han efter Omstændighederne tillige at dømme til at have sit Embede forbrudt.

§ 227. Indklæder Nogen en Anføgning eller Klage til Kongen, nogen

af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Øvrigheden i utilbørlige eller usømmelige Udtryk, bliver han at straffe med Boder.

Samme Straf er anvendelig paa den, der paa en Ansøgning eller Klage urigtig angiver sig som Forfatter af samme.

Tre og tyvende Capitel.

Om Tyveri og Ran.

§ 228. Den, som gjør sig skyldig i simpelt Tyveri, straffes første Gang med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 5 Dage; dog kan Straffen under stærkende Omstændigheder, navnlig naar det Stjaalne er af bethdelig Verdi, naar Segl er brudt eller Gjemme aabnet ved Bold, Dirker, falske eller tillistede Nøgler, naar Tyveriet er udøvet mod Skibbrudne, under Aldebrand eller lignende Ulykkestilfælde, eller naar den Skyldige stod i den Bestjaalnes Tjeneste, eller hans Forhold til denne iøvrigt gav ham en særegen Leilighed til det begaaede

Thveri, stige indtil Forbedringshumsarbeide i 2 Aar.

§ 229. Følgende Thverier betragtes som grove og medføre første Gang, de begaaes, Strafsarbeide indtil 8 Aar:

- 1) naar Nogen paa Marken stjæler Heste, Dræg eller Faar;
- 2) naar Nogen i Kirken stjæler Ting, som høre til Kirken eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling, saa og naar Nogen opbryder og stjæler af Kirkeblokken;
- 3) naar Nogen stjæler Noget, der sendes med Posten, medens det er under Postvæsenets Varetægt, hvortil ogsaa henregnes Borttagelsen af Breve;
- 4) naar Thyven ved Vold eller ved Drikke, falske eller tilligede Nøgler har skaffet sig Indgang i Huus, den der til hørende Gaard, Bærelser, aflufede Vosts- og Kælderrum eller i Skib, eller det er steet ved at stige over Huus, Muur eller andet saadant Luffe, eller ved at stige ind

igjennem Binduer, Skorstene eller andre saadanne Abninger, som ikke ere bestemte til Indgang. Har Tyven paa en af de her anførte Maader ved Nattetid skaffet sig Indgang i et beboet Sted eller beboede Leiligheder i samme, eller har han indfæget sig sammesteds for at kunne udøve Tyveri til hiin Tid, bliver hertil at tage Hensyn ved Straffers Udmaalning som en skjærpende Omstændighed;

- 5) naar Tyven har været beredt paa til sit Forsvar at gjøre Brug af Vaaben eller andet slikt farligt Redskab.

§ 230. Den, som efter een Gang at være dømt for Tyveri gjør sig skyldig i simpelt Tyveri, straffes med Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 3 Gange 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 4 Aar.

Er det et grovt Tyveri, hvori han findes skyldig, bliver Strafarbeide fra 8 Maanedes til 10 Aar at anvende,

§ 231. Findes den, som tidligere 2 Gange er dømt for Tyveri, derefter at have gjort sig skyldig i simpelt Tyveri, bliver han at ansee med Strafarbejde indtil 6 Aar. Er det et grovt Tyveri, hvori han findes skyldig, bliver Strafarbejde fra 1 til 12 Aar at anvende.

§ 232. Stjæler Noget 4de Gang eller oftere, bliver, hvis det sidst begaaede Tyveri er simpelt, Strafarbejde fra 1 til 10 Aar og, hvis det er et grovt Tyveri, fra 2 til 16 Aar eller under særdeles skjærpende Omstændigheder indtil paa Livstid at anvende.

§ 233. Stjæler Barn mellem 10 og 15 Aar, straffes det med Riis eller med simpelt Fængsel eller med begge de nævnte Straffe i Forening.

§ 234. Borttagelsen af paa Roden staaende Træer eller Dele af samme ansees som andet Tyveri.

§ 235. Medfører den borttagne Gjenstands Ubetydelighed i Forbindelse med dens øvrige Betsaffenhed og de sær.

egne Omstændigheder, hvorunder Borttagelsen har fundet Sted, at Handlingen har en mærkelig ringere Grad af Strafverdighed end Tyveri i Almindelighed, saasom naar Frugten i anden Mands Have eller paa dennes Mark eller Føde- og Drifkevarer borttages til umiddelbar Fortæring, uden at hermed er forbundet Omstændigheder, som udelukke Handlingen fra den mildere Bedømmelse, bliver Straf af Bøder indtil 50 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned at anvende. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar den Forurettede begjærer det.

§ 236. Sætter Noget sig paa ulovlig Maade i Besiddelse af anden Mands Gods uden Hensigt til at tilegne sig det eller skille Eieren derved, men alene for at benytte sig af samme til et bestemt Brug, straffes han med Fængsel eller Bøder. Offentlig Paatale finder kun Sted efter den Forurettedes Begjæring.

§ 237. Den, som gjør sig skyldig i Ran, straffes som for Tyveri.

§ 238. Den, som gjør sig skyldig

i Hæleri ved uden foregaaende berom
truffen Aftale at tilforhandle sig eller paa
anden Maade modtage eller fordølge
stjaalne Koster, straffes 1ste Gang med
Fængsel paa Band og Brød, eller med
Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar,
anden Gang med Fængsel paa Band og
Brød, ikke under 5 Dage, eller med
Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar,
3die Gang med lige Fængsel, ikke under
2 Gange 5 Dage, eller med Forbedrings-
huusarbeide indtil 3 Aar, og, steer det
oftere, med Fængsel paa Band og Brød,
ikke under 4 Gange 5 Dage, eller med
Strafarbeide indtil 6 Aar.

§ 239. Gjør Nogen Bane eller
Næringsvei af at tilforhandle sig eller
paa anden lignende Maade at modtage
stjaalne Koster, straffes han 1ste Gang
med Fængsel paa Band og Brød, ikke
under 4 Gange 5 Dage, eller med Straf-
arbeide indtil 4 Aar, og kan Straffen,
naar Forbrydelsen gjentages, stige til 8
Aar.

§ 240. Gjør Nogen sig ellers med

Skuldig i Tyveri, bliver han at straffe efter Reglerne i denne Lovs Cap. 5, saaledes at Straffen, naar den Skyldige tidligere een eller flere Gange er dømt for Tyveri eller Meddeeltighed heri, bliver at bestemme i Forhold til de for 2den Gang eller oftere begaaet Tyveri foreskrevne Straffe.

Begaaes Tyveri af den, der tidligere er dømt for anden Medskyld deri end Hæleri, kan han ikke straffes ringere, end om han igjen havde gjort sig skyldig i saadan Meddeeltighed.

§ 241. De Domme, som forhen ere Nogen overgaaede for Tyveri eller anden Meddeeltighed deri end Hæleri, blive, naar han derefter gør sig skyldig i sidstnævnte Forbrydelse, at tage i Betragtning til Straffens Skjærpelse paa samme Maade, som om han derved var befunden skyldig i Hæleri.

Er Nogen, som nu skal dømmes for Tyveri eller Meddeeltighed deri, forhen dømt for Hæleri, kan han i intet

Tilfælde dømmes mildere, end om den nye Forbrydelse bestod i Hæleri.

§ 242. Dersom Noget, som redelig kommen i Besiddelse af stjaalne Koster, lægger Dølgemaal paa samme, naar de efterlyses, men det efter Omstændighederne maa antages, at han derved alene har ladet sig bestemme af øieblikkelig Forlegenhed eller Frygt, bliver han kun at straffe med Bøder eller simpelt Fængsel, og kan endog al Straf bortfalde, dersom han selv af egen Drift kommer frem med Kosterne.

Fire og tyvende Capitel.

Om Røveri og Trudsler.

§ 243. Den, som ved personlig Vold eller Trudsel om øieblikkelig Anvendelse af saadan fratager eller aftvinger en Anden Penge, Gods, Forskrivning eller andet Document, der begrunder Rettigheder, eller der kunde paadrage den Overfaldne eller Andre Forpligtelser eller stille ham eller Andre ved Rettigheder, saa og den, som bruger saadan Vold eller Trudsel

for at fuldbyrde Tilvendelse af andern
Mands Eiendom eller bringe det Bort-
tagne i Sikkerhed, ansees med Straf-
bøde fra 1 til 10 Aar. Hvis betydelig
Misshandling har fundet Sted, eller Gjer-
ningen iøvrigt har haft en særdeles far-
lig Character, saa og naar den Skyl-
dige tilforn er dømt for Røveri, grovt
eller oftere gjentaget Tyveri, kan Straf-
fen stige indtil Tugthuusarbeide i 16 Aar
og under særdeles stærpende Omstændig-
heder endog til livsvarigt Tugthuusarbeide.

§ 244. Gjør Nogen sig skyldig i
Sørøveri eller udruster Skib i saadant
Diemed, straffes han med Tugthuusar-
beide paa Livetid eller efter Omstændig-
hederne, navnlig hvis Nogen er omkom-
men som Følge af det sørøveriske Over-
fald, paa Livet.

§ 245. Den, som, uden at Hand-
lingen gaaer ind under § 243, for at for-
skaffe sig eller Andre Fordeel truer No-
gen med Skade paa Liv, Vemmer, Fri-
hed, Ære eller Gods, straffes med Straf-
arbeide indtil 6 Aar eller under formil-

dende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 246. Domme, der ere overgaaede Noget efter §§ 243 — 245, skulle i Tilfælde af, at den Paagjældende senere findes skyldig i Tyveri, have samme Virkning, som om det havde været Tyverdomme.

Fremdeles blive Straffedomme for Meddeeltighed i Røveri og Hæleri eller anden Meddeeltighed i Tyveri at sætte i Klasse med hinanden i Henseende til den Forbrydelsers Gjentagelse efter §§ 238, 240 og 241 tillagte Virkning.

Fem og tyvende Capitel.

Om ulovlig Omgang med Hittegods og nogle dermed beslægtede Forbrydelser.

§ 247. Den, som ikke oplyser Hittegods, straffes med Fængsel, og kan Straffen under særdeles skjærpende Omstændigheder, navnlig i Gjentagelsestilfælde stige til Forbedringshuusarbejde i 2 Aar. Er den fundne Gjenstand af ubetydelig

Værdi, og Omstændighederne iøvrigt tale til Fordeel for den Paagjældende, kan Straffen nedsættes til Bøder eller endog aldeles bortfalde.

§ 248. Bestemmelserne i foregaaende Paragraph kommer ogsaa til Anvendelse paa den, der fordølger eller ulovlig tilegner sig anden Mands Gods, hvoraf han paa anden Maade tilfældig er kommen i Besiddelse.

§ 249. Naar Noget underslaaer eller paa anden Maade uredelig omgaaes med strandet Gods, bliver han at straffe med Fængsel paa Band og Brød eller under formildende Omstændigheder med simpelt Fængsel eller Bøder; dog kan Straffen under skjærpende Omstændigheder stige til Strafarbejde i 4 Aar.

§ 250. Den, som udplyndrer Lig, uden at Handlingen efter sin Bestaaffenhed kan ansees som Tyveri, straffes med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Sex og tyvende Capitel.

Om Bedrageri.

§ 251. Den, som ved at udgive sig for en anden Person, end han er, eller ved at foregive at være berettiget til at handle paa anden Mands Vegne, fravender Nogen Penge eller Gods, eller som svigagtig modtager, hvad en Anden paa Grund af urigtigt Kjendskab til Omstændighederne troer sig pligtig til at betale eller afgive til ham, eller som ved falske foregivender forleder Nogen til at købe eller paa anden lignende Maade at modtage en Gjenstand for noget væsentlig Andet og Værdisuldere, end den er, eller som, uden Hensigt til at betale, tager Varer paa Credit, straffes med Fængsel paa Baud og Brød, ikke under 3 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar, og kan Straffen under særdeles skjærpende Omstændigheder, ligesom og naar Forbruddelsen gjentages stige indtil 6 Aars Strafarbeide.

252. Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, som for at forholde

en Anden, hvad der lovlig tilkommer
 denne, fragaaer Modtagelsen af, hvad
 der er betroet ham til Laan, være sig
 Penge eller Andet, til Leie, Forvaring,
 Pant eller paa anden saadan Maade,
 saavel som paa den, der frigagtig nægter
 den Tilbagegivelse eller Betaling, der har
 fundet Sted, saa og paa den, som un-
 derflaaer noget et Dødsbo tilhørende
 Gods eller forfølger en samme tilkom-
 mende Fordring, hvilken han er pligtig
 at opgive, eller som fremfører opdigtede
 Fordringer i et Dødsbo eller ved anden
 Leilighed paa Grund af Vedkommendes
 Mangel paa Kundskab om Omstændig-
 hederne kunne ventes at sættes igjennem,
 eller som i bedragerisk Hensigt berøver
 en Anden Midlerne til at gjøre en lov-
 lig Fordring gjældende eller til at værg-
 sig imod en urigtig Fordring ved at fra-
 vende ham Documenter eller tilintet-
 gjøre disse eller gjøre dem ubrugelige,
 eller som foretager Proformaafhændelser
 eller Proformapantfættelser for at betage
 sine Creditorer Midlerne til at erholde,
 hvad der tilkommer dem.

§ 253. Samme Straf anvendes fremdeles paa den, som i bedragerist Hensigt afhænder eller pantsætter eller paa anden svigagtig Maade, hvorved rette Eieres Eiendomsret kunde gaae tabt, tilegner sig Guds, der er ham betroet til Vaan, Leie, Forvaring, Bestyrelse eller Pant, eller hvorover en Trediemand har erhvervet en Rettighed, med hvilken den, der ved hiin Handling skulde stiftes, er uforenelig, saa og paa den, der svigagtig bortflytter eller forstikker arresteret Guds.

§ 254. Er det fremmede Penge, Noget uberettiget anvender til eget Brug, skal det dog, dersom det ikke er ved at bryde Segl eller Vaas for de fremmede Penge, at han har sat sig istand til at benytte dem, og han heller ikke svigagtig har fragaaet Modtagelsen, beroe paa den Forurettede, om han vil have Sagen forfulgt, ligesom han og, indtil Dom er afsagt, kan frafalde Sagens fortsatte Forfølgning, og bortfalder alt Strafansvar, hvis den Skyldige, inden Dom i første Instants overgaaer ham, erstatter, hvad han saaledes har forbrugt.

§ 255. Straffebestemmelsen i § 251 kommer ligeledes til Anvendelse paa den, der forøver Bedrageri i Spil, saa og paa den, der ved Signen, Maalen, Maanen, Spaaen eller ved Hjælp af andre overtreifte Kunster fravender Nogen Penge eller Gods.

§ 256. Er et Bedrageri, der ellers vilde være at straffe efter § 251, udøvet i en saa lidet betydende Grad, eller iøvrigt under saadanne særegne Omstændigheder, at samme har en mærkelig ringere Grad af Strafverdighed end Bedrageri i Almindelighed, bliver Straf af simpelt Fængsel indtil 2 Maaneder eller under særdeles formildende Omstændigheder af Bøder indtil 50 Rd. at anvende. Offentlig Paatale kan bortfalde, naar den Forurettede heri samtykker.

§ 257. Svigagtige Handlinger, der vel ere beslægtede med de i §§ 251—255 omhandlede, men dog ikke ganske kunne sættes ved Siden af disse, straffes med Bøder eller med Fængsel. Offentlig Paa-

tale kan bortfalde, naar den Forurettede deri samtykker.

§ 258. Den, som svigagtig tilvender sig Noget af det, der forsendes med Posten og er hans Varetægt undergivet, ansees med Strafarbejde indtil 8 Aar.

§ 259. Den, som ved at benytte Sø-, Brand- eller anden Forsikkring gjør sig skyldig i svigagtig Omgang, ansees, hvad enten Forsikringen er tegnet i Kongeriget eller udenfor samme, med Strafarbejde indtil 6 Aar eller med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Uge 5 Dage.

§ 260. Naar Nogen, efterat hans Bo er taget under Behandling som fallit, eller paa en Tid, da han maatte forudsæe sin forestaaende Fallit, i egennyttig Hensigt foretager Noget, der gaaer ud paa at Boets lovlige Eiendele eller Fordringer ikke komme samme tilgode, eller at urigtige Fordringer paa Boet gjøres gjældende, eller naar Nogen til den sidstnævnte Tid i lige Hensigt optager nye Forstrækninger, ansees han med Straf

arbejde indtil 6 Aar eller med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage.

§ 261. Den, som til et af de ovennævnte Tidspunkter foretager Handlinger ved hvilke han, dog uden derved at søge egen Fordeel, retsstridig begunstiger enkelte Creditorer paa andres Beføstning, saasom ved at foretage Afhændelser mod et uforholdsmæssigt ringe Bederlag, ved at benytte hvad han har under Hænder, til fortrinsviis at betale enkelte Creditorer, eller ved at udstede Documenter, som under Falliten skulle give enkelte Creditorer Fortrin fremfor de øvrige, straffes med Fængsel paa Band og Brød eller under formildende Omstændigheder med simpelt Fængsel, dog ikke under 1 Maaned.

§ 262. Befindes det, at Noget, som er pligtig til at føre Handelsbøger, og hvis Bo er kommet under Fallitbehandling, har forvansket, bortskaffet eller tilintetgjort disse Bøger eller har ført dem paa en uredelig Maade eller i svigagtig Hen-

figt undsladt at føre dem, straffes han med Fængsel paa Bånd og Brød eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Handelsbøger, bliver han at straffe med simpelt Fængsel indtil 6 Maanedes.

§ 263. Naar Nogen, hvis Bo er fæmnet under Fallitbehandling, befindes ved ødsel Levemaade, ved høit Spil, ved uovelige Foretagender, der ikke staae i Forhold til hans Formue, eller ved anden saadan letsindig Udsærd at have paaført sine Creditorer betydelige Tab, bliver han, naar nogen af Boets Creditorer derpaa andrager, at straffe med Fængsel.

Syv og tyvende Capitel.

Om Falskmyntneri; Efterskrivning og Forfalskning af Documenter og andet Falsk.

§ 264. Den, som eftergjer dansk Mynt eller Nationalbankens Sedler, straffes med 2 indtil 12 Aars, og den, som

forfalster samme, med 1 indtil 6 Aars Strafsarbeide.

Forbruddelsen er fuldbørdet, saasnart Mynten eller Seddelen er blevet forfærdiget eller forfalsket, om den end ikke er udgiven.

§ 265. Den, som eftergjør fremmed Mynt eller fremmede Pengesedler, skal, om de end ei ere bestemte til Udgivelse her i Riget, ansees med Strafsarbeide fra 1 indtil 8 Aar, og den, som forfalster dem, med Strafsarbeide indtil 4 Aar.

§ 266. Deeltager Nogen i Falskmyntneri, der er begaaet i Udlandet under saadanne Omstændigheder, at Hovedmanden ikke her i Riget kan drages til Ansvar, ved heri Vandet at udgive de falske Penge, bliver han at straffe, som om han selv var Gjerningsmanden.

§ 267. Udgiver Nogen Penge, om hvilke det er ham ritterligt eller han har Formodning, at de ere eftergjorte eller forfalskede, uden at hans Forhold dog kan betragtes som Deelagtighed i Falskmyntneriet selv, straffes han med Forbed-

ringshuusarbeide indtil 2 Aar eller med Fængsel. Har han selv modtaget Pengene som ægte, straffes han med Fængsel eller Bøder.

§ 268. Den, som falskelig skriver anden Mands Navn under Testament, Contract, Gjældsbrøv, Transport, Anviisning, Caution, Fuldmagt, Qvittering eller noget andet privat Document, som sigter til at stifte Rettigheder eller hæve Forpligtelser, ansees med Strafsarbeide fra 1 til 8 Aar; dog kan Straffen, naar Gjenstanden er af ubetydelig Værdi, eller iøvrigt under særdeles formildende Omstændigheder, navnlig naar Gjerningsmanden hverken har paaført eller tilsigtet at paaføre Andre nogen Skade, nedsættes endog til Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 269. Er det en Statsforskrivning, en Bærel eller et andet saadant til almindeligt Omløb bestemt Papir, med Hensyn til hvilket Forbrydelsen er begaaet, bliver Strafsarbeide fra 1 til 12 Aar at idømme.

Samme Straf er anvendelig, naar Nogen paa lige Maade falskelig udfærdiger en Ministerial- eller Øvrigheds-Resolution, en Retsact eller noget andet offentligt Document, der skulde indeholde en bindende Regel eller Afgjørelse eller og udgjøre et juridisk Beviis.

§ 270. Skriver nogen falskelig anden Mands Navn under Andragender, Bidnesbyrd, Pas eller andre Documenter, der ifølge deres Veskaffenhed ere af mindre Betydning end de i §§ 268—269 nævnte, bliver han at straffe med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Strafarbejde indtil 4 Aar.

§ 271. De i §§ 268—270 foreskrevne Straffe skulde dog, naar det falske Document paa Grund af dets øiensynlige Mangler har været mindre farligt, kunne nedsættes, efter Omstændighederne indtil det Halve.

§ 272. Den, der efterskriver Kongens Navn, straffes med Strafarbejde, dog ikke under 2 Aar.

§ 273. Den, som falskelig udfylder et i en Andens Navn udstedt og af denne underskrevet, men til Udgivelse endnu ikke bestemt Document eller forsynet det med Segl, hvor dette udfordres til at give Documentet fuld Gyldighed, ansees som om han falskelig havde underskrevet det.

§ 274. Med samme Straf, som om han havde forsynet det med falsk Underskrift ansees fremdeles den, der forfalster Indholdet af et Document. Er Forfalskningen saa kjendelig, at Ingen uden aabenbar Uforsigtighed derved kunde skuffes, kan Straffen nedsættes, efter Omstændighederne til det Halve.

§ 275. Skriver Nogen opdigtede Navne under et Document, bliver de for falsk Underskrift paa Documenter af samme Bestaaenighed givne Forskrifter at anvende med en forholdsmaessig Nedsættelse af Straffen, efter Omstændighederne til det Halve.

§ 276. De i §§ 268—275 nævnte Forbrydelser ansees som fuldbyrdede, saa snart Falskneren har gjort Brug af Do-

cumentet eller givet det fra sig til Benyttelse af en Anden, uden Hensyn til, om Noget derved er bleven skuffet.

§ 277. Den, der i svigagtig Hensigt forjærdiger urigtige Maal eller Vægtredskaber eller forandrer rette Maal eller Vægtredskaber, saavel som den, der benytter saadanne falske eller forfalskede Redskaber til dermed at bedrage Andre, straffes med Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar. Under særdeles skjærpende Omstændigheder, ligesom og naar Forbrydelsen gjentages, kan Straffen stige indtil 6 Aars Strafarbejde.

Den, der i sin Næringsdrift benytter Vægt eller Maal, som ikke lovlig er justeret, eller som ved Tid eller Brug er bleven forandret, straffes første Gang med Bøder indtil 100 Rd. og i Gjentakelses-tilfælde med høiere Bøder eller Fængsel.

§ 278. Med den i foregaaende Paragrafs 1ste Stykke foreskrevne Straf ansees frendes den, som forfalster Varer, eller som falskelig forshuer Varer

eller andre Gjenstande med et offentlig Stempel eller Mærke, der skal afgive Borgen for sammes Ægthed eller Godhed, eller som swigagtig tilbender sig sligt Stempel eller Bræg paa Gjenstande, der ikke egner sig dertil, saavel som den, der uhjemlet anbringer Andres Mærke eller Stempel paa Varer, der ere af væsentlig ringere Bestaaffenhed end den, som Stempel eller Mærket antyder.

Er Varer, hvorpaa Andres Mærke eller Stempel uhjemlet er anbragt, ikke af nogen væsentlig ringere Bestaaffenhed, bliver den i § 277 2det Stykke fastsatte Straf at anvende, hvorhos Baatale kun finder Sted, forsaavidt Nogen, som der ved er forurettet, begjærer det. Saa kommer ogsaa den nævnte Straffebestemmelse til Anvendelse med Hensyn til mindre, i Smaahandelen foresaldende, Varesorfalskninger, ved hvilke kun ubetydeligt Tab tilføies Nogen.

§ 279. Den, som i bedrøgerisk Hensigt flytter, sætter eller borttager Stjælfsteen eller forvandsker andet Mærke, der

betegner de forskjellige Eiendommens Grændser eller de dermed forbundne Retigheder, bliver ligeledes at straffe efter Bestemmelsen i § 277 1ste Stykke.

Otte og tyvende Capitel.

Om Brandstiftelse.

§ 280. Sætter nogen Ild paa Huus eller Skib, enten det er hans eget eller en Andens, under saadanne Omstændigheder at han maatte indsee, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, eller det skeer for at besordre Oprør, Blyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samsundsordenen eller for at forvolde en udstrakt Ødelæggelse, straffes den Skyldige med Tugthuusarbeide ikke under 8 Aar; dog kan Straffen, hvis Nogen ved Ildbranden omkommer, stige til Livsstraf.

§ 281. Sætter Nogen ellers Ild paa anden Mands Huus eller Skib, ansees han med Strafarbeide fra 2 til 12 Aar.

Lige Straf er den undergIVEN, som for

at besvige Brandforsikringen eller i anden retsstridig Hensigt sætter Ild paa eget Huus eller Skib eller paa anden Mand's Huus eller Skib efter dennes Begjæring eller med hans Samtykke; dog kan Straffen i disse Tilfælde under formildende Omstændigheder, navnlig hvor Huset er affides beliggende og ikke beboet af Andre, nedsættes til Strafarbejde i et Aar.

Til Huus bliver at henseere ikke blot de ganske eller tildeels beboede eller til Beboelse indrettede Bygninger med de dertil hørende Udhuise, men ogsaa Kirker, Møller, Fabriker, Magasinbygninger og alle andre Bygninger, som med dem kunne sættes i Klasse.

§ 282. Er det paa Skov, Torvemose, Hede eller Ager, paa Tømmer- eller Brændeforraad, Korn- eller Høstakke, paa Hytter eller Skure, eller andre lignende Gjenstande, at Ildspaa sættelsen har fundet Sted, anses den Skyldige med Straf- arbejde indtil 8 Aar, dog at Straffen, hvis Gjenstanden er af sær ringe Værdi

denhed, og iøvrigt under formildende Omstændigheder kan nedsættes til Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage.

Har Ildspaaføttelsen fundet Sted under saadanne Omstændigheder at Gjerningsmanden maatte indsee, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, eller er den skeet for at forvelde saadan Ulykke eller Odelæggelse, som i § 281 omhandlet, kommer Straffebestemmelsen i samme Paragraph til Anvendelse.

§ 283. De i §§ 280—282 omhandlede Forbrydelser ansees som fuldbyrdede, saasnart der er opstaaet Ild i den Gjenstand, hvis Antændelse udgjør Forbrydelsen, uden Hensyn til om den har grebet mere eller mindre om sig.

§ 284. Den, som ved Tilfidesføttelse faa almindelig Forsigtighed afstedkommer Ildsvaade, straffes med Fængsel, hvilken Straf bortfalder, naar han erstatter Skaden.

Li og tyvende Capitel.

Om Handlinger, hvorved Skibbrud, Dversvømmelser eller anden større Ulykke kan forårsages.

§ 285. Hvo som i den Hensigt at vildlede eller skade Søfarende ødelægger, boriškaffer eller beskadiger Byrindreining, Sølygte eller andet til de Søfarendes Veiledning anbragt Tegn eller Værke, slukker Byr eller Sølygte, anbringer falsk Tegn eller Værke eller opfylder eller stopper det rette Farvand i Sø eller Strom, straffes med Stragarbeide, ikke under 4 Aar.

Foretages nogen af de ommeldte Handlinger uden den nævnte Hensigt, men dog med Forsæt, bliver den Skyldige at straffe med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshausarbeide indtil 2 Aar.

§ 286. Forvolder Nogen Skibbrud eller anden Søskade under saadanne Omstændigheder, at Menneskers Liv derved udsættes for aabenbar Fare, straffes han

med Tugthuusarbeide ikke under 8 Aar, dog at Straffen, hvis Noget derved omkommer, kan stige til Livsstraf. Skee det under andre Omstændigheder, bliver en ringere Grad af Strafarbeide at anvende.

§ 287. Den, som før at bevirke Oversømmelse ødelægger eller beskadiger Vandledninger eller aabner Canal, Dæmning, Sluise eller anden saadn Vandbygning, ansees med Strafarbeide indtil 8 Aar, dog at Straffen hvis betydelig Skade skeer, kan stige høiere og hvis Noget derved omkommer, endog til Livsstraf.

Skee det med Forsæt, men uden den Hensigt at bevirke Oversømmelse, straffes han med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 288. Den, som forsætlig beskadiger en Jernbane, Transportmidlerne eller Banens øvrige Tilbehør, henlægger eller henkaster Noget paa Banen, forrykker Skinnerne, efterligner Signalerne, urettigt bringer Damp- eller andre Banevogne i Bevægelse eller iøvrigt foretager

Handlinger, hvorved Transporten paa Banen udsættes for Fare, ansees med Strafarbejde indtil 8 Aar, dog at Straffen, hvis betydelig Skade skeer, kan stige høiere, og, hvis Nogen derved omkommer, endog til Livsstraf.

Derfor Handlingen efter sin Bestaafenhed ikke kunde bringe Transporten i nogen virkelig Fare eller Saadant dog maa ansees at have ligget udenfor Gjerningsmandens Tanke og Hensigt, bliver den Skyldige at straffe med Fængsel eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, forsaavidt ikke nogen anden Straffebestemmelse maatte medføre høiere Straf.

§ 289. Foretages nogen af de Handlinger, der omtales i §§ 285—288, af Uagtsomhed, bliver Straf af Fængsel eller Bøder at anvende.

§ 290. Anvender Nogen giftige eller andre farlige Stoffer til Varer, der ere bestemte til Forhandling eller Benyttelse af Andre, paa en saadan Maade, at Andres Sundhed udsættes for Fare ved

Brugen af samme, straffes han, forsaavidt ikke nogen anden Straffebestemmelse maatte medføre høiere Straf, med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar Nogen derved har taget Skade eller endog er omkommen, med Forbedringshuusarbeide.

Samme Straf er den undergIVEN, som falholder Varer, hvortil han veed, at slige Stoffer paa foranstørte Maade ere benyttede.

Foretages saadanne Handlinger af Uagtsomhed, bliver Straf af Bøder at anvende.

§ 291. Den, som ved Overtrædelse af de Lovbestemmelser, der ere givne, eller de Forholdsregler, der af Ørigheden anordnes til Forebyggelse af smitsom Sygdom eller sammes Udbredelse, foranlediger Smitte eller videre Udbredelse af Sygdommen, straffes med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 292. Skulde Nogen findes forsætlig at udbrede smitsom Syge blaud

Huusdyrene, bliver han at ansee med Strafarbejde indtil 8 Aar.

Den, som ved Overtrædelse af de Lovbestemmelser, der ere givne, eller Forholdsregler, der af Overigheden anordnes til Forebyggelse af smitsom Sygdoms Udbredelse hos Huusdyrene, giver Anledning til videre Udbredelse af saadan Sygdom, straffes med Fængsel eller Bøder ikke under 20 Rd.

§ 293. Den, der forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger Broer, Færgeindretninger, Brønde, Vandledninger, Fortøvningsredskaber eller Værke, Rækværk eller Andet, som er anbragt for at afværge eller ad aare imed Fare paa Veie, Gade eller andet Sted, hvortil haves almindelig Afgang, straffes med Fængsel eller Bød

Trediede Capitel.

Om Ødelæggelse eller Beskadigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri.

§ 294. Den, som forsætlig borttager ødelægger eller beskadiger offentlige

Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Hegn, Lygter til Gaders og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 295. Den, som forsætlig enten be-
 stadiger en electrisk Telegraph eller de
 til samme hørende Apparater eller iøvrigt
 foretager nogen Handling, hvorved Tele-
 graphledningen afbrydes eller svækkes,
 eller Apparaternes Afbenyttelse forhin-
 dres, straffes med Fængsel eller under
 formildende Omstændigheder med Bøder,
 dog ikke under 50 Rd., forsaavidt Hand-
 lingen ikke efter sin Bestaaffenhed medfø-
 rer højere Straf.

Sker det af Uagtsomhed, anvendes
 Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fæng-
 sel indtil 1 Maaned; dog kan Straffen
 bortfalde, hvis Gjerningsmanden uophø-
 delig anmelder det Skete for den nær-
 meste Politiovrighed eller en af de ved
 Veie eller Telegraphvæsenet ansatte Em-
 bedsmænd eller Betjente.

§ 296. Odelægger eller bestdiger

Nogen ellers forsætlig fremmed Eiendom, bliver han, forsaavidt Forholdet ikke falder ind under strengere Straffebestemmelser, at straffe med Bøder eller Fængsel. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter.

§ 297. Hvo² som gjer sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og opvækkende Behandling af Dyr, navnlig af Huusdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes.

Et og tredivte Capitel.

Om Paatalen af Forbrydelser, Forebyggelsestrang, Skadeserstatning m. v.

§ 298. De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Paatale.

§ 299. Undsiger Nogen en Anden,

eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trudsel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indeholdte Strafsbestemmelser, efter den Paagjældendes Begjæring ifølge Øvrighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stille Sikkerhed og da hvilken, eller i Mangel deraf henlægges i Varetægtsfængsel paa det Offentliges Betænkning. Er Noget saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsagde for Noget erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 300. Enhver som han gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 301. Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Næringsstab, om den, der forsætlig eller af Mangel

paa tilbørlig Agtiomhed har tilføiet en Anden en Vægelsesbestadigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos kunne dømmes til at betale den Skadelidende en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Lidelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Vhde og Vanfør, der maatte flyde af den ham tilføiede Skade.

§ 302. Ligeledes vil den, som paa en strafbar Maade har fersvoldt en Andens Død, kunne tilpligtes, paa derom skeet Begjæring, at give den Afdødes Hgtejælle eller Børn Erstatning for Tabet af deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum engang for alle eller til fortløbende Underholdningsbidrag for et vist Tidsrum.

§ 303. Tilgemaade vil den, der har gjort sig skyldig i Vresornærmelser eller i en af de i denne Lovs Cap. 16 §§ 166—175, jfr. 176, omhandlede Forbrydelser, efter Omstændighederne kunne tilpligtes at betale en passende Godtgjørelse til den Fornærmede for den der-

ved bevirkede Odelæggelse eller Forstyrrelse af dennes Stilling og Forhold.

§ 304. Den, som over Bold mod sine Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, forbrøder sin Arveret efter den, mod hvem han saaledes har forbrudt sig, medmindre den Paagjældende udtrykkelig erklærer det for sin Villie, at Arverforholdet ikke destomindre skal forblive uforandret.

Findes Noget at have gjort sig skyldig i de i denne Lovs Cap. 21 §§ 215 og 216 ommeldte grove Fornærmelser mod saadanne Slægtninge, vil han ligeledes, naar derom nedlægges Paastand, være at dømme til at have sin Arveret efter den Paagjældende forbrudt.

I begge Tilfælde kan dog den forbrudte Arveret i det Hele eller for en Deel senere tilbagegives den Skyldige ved en testamentarisk Bestemmelse.

To og tredivte Capitel.

Om Lovens Ikrafttræden, Overgangsbestemmelser, samt om Ophævelse af ældre Bestemmelser.

§ 305. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1866.

§ 306. Er en Forbrydelse vel begaaet, men Sagen desangaaende ikke endelig paaafjendt inden den i § 305 nævnte Tid, bliver Straffen at fastsætte efter nærværende Lov, forsaavidt den derefter vil blive mildere end efter den ældre Lovgivning.

§ 307. Den, som efter tidligere at være dømt til Straf efter den ældre Lovgivning for en Forbrydelse, for hvilken der i nærværende Lov i Gjentagelsestilfælde er foreskrevet forhøiet Straf, igjen findes skyldig i lige Forbrydelse, bliver at ansee, som om den tidligere Dom havde været affagt efter nærværende Lov.

§ 308. Fra den i § 305 nævnte Tid bortfalde, forsaavidt det ikke allerede tid-

ligere er sseet følgende Bestemmelser i Kong Christian den V.s danske Lov, nemlig:

af 1ste Bog Cap. 4 Art. 6, Cap. 5 Art. 3, Cap. 8 Art. 7 og 8, Cap. 9 Art. 11, Cap. 13 Art. 9 og 10, Cap. 14 Art. 1, Cap. 19 Art. 3 og 6, Cap. 21 Art. 17, Cap. 23 Art. 1, Cap. 24 Art. 4—7, 10—16, 29, 48—50, Cap. 25 Art. 29;

af 2den Bog Cap. 10, Art. 4, forsaavidt Selvmordere angaaer.

af 3die Bog Cap. 1 Art. 6, Cap. 10 Art. 4, Cap. 16 Art. 7, 9 § 8 og 16 § 9, Cap. 20 Art. 3;

af 4de Bog Cap. 3 Art. 2;

a 5te Bog Cap. 2 Art. 87 og 89, Cap. 3 Art. 11, Cap. 7 Art. 15, Cap. 8 Art. 3 og 4, Cap. 9 Art. 2 og 5;

af 6te Bog Cap. 1 Art. 1 og 3—13, Cap. 4—9, Cap. 10 Art. 1, Cap. 11, Cap. 12 Art. 1—7, 9 og 10, Cap. 13 Art. 1, 6—18, 22—30, Cap. 14 Art. 1—6 og 8—19, Cap. 15 Art. 1—8, 13—22, Cap. 16, Cap. 17 Art. 3, 12, 20—30 og 32—41, Cap.

18, Cap. 19 Art. 1—5, Cap. 20 Art. 1—3, Cap. 21 og 22;

samt for Færøernes Vedkommende følgende Bestemmelser i Kong Christian V's norske Lov, nemlig:

- af 1ste Bog Cap. 4 Art. 6, Cap. 5 Art. 3, Cap. 8 Art. 8, Cap. 9, Art. 11, Cap. 13 Art. 10 og 11, Cap. 14 Art. 1, Cap. 17 Art. 3 og 6, Cap. 19 Art. 17, Cap. 21 Art. 1, Cap. 22 Art. 4—7, 10—16, 31, 50—52, Cap. 23 Art. 32;
- af 2den Bog Cap. 10 Art. 4, forsaavidt Selvmordere angaaer;
- af 3die Bog Cap. 1 Art. 6, Cap. 10 Art. 4, Cap. 11 Art. 8, Cap. 18 Art. 7, 9 § 8 og 16 § 9, Cap. 22 Art. 3;
- af 4de Bog Cap. 3 Art. 2;
- af 5te Bog Cap. 2 Art. 87 og 89, Cap. 3 Art. 26, Cap. 7 Art. 15, Cap. 8 Art. 3 og 4, Cap. 9 Art. 2 og 9;
- af 6te Bog Cap. 1 Art. 1 og 3—13, Cap. 4—9, Cap. 10 Art. 1, Cap. 11, Cap. 12 Art. 1—7, 9 og 10, Cap. 13 Art. 1, 6—18, 22—31, Cap. 14 Art. 1—5 og 7—19, Cap. 15

Art. 1—9 og 14—23, Cap. 16, Cap. 17 Art. 3, 12, 20—31 og 33—43, Cap. 18, Cap. 19 Art. 1, 2, 4—8, Cap. 20 Art. 1—3, Cap. 21 og 22.

Fremdeles Straffebestemmelserne i følgende Artikler af Kong Christian V's danske Lov, nemlig:

i 1ste Bogs Cap. 1 Art. 1, 5 og 6, Cap. 5 Art. 9, Cap. 8 Art. 4, 5 og 10 Slutningen, Cap. 13 Art. 11 og 20, Cap. 19 Art. 5 og 9, Cap. 23 Art. 6, Cap. 24 Art. 9, 35, 43 og 55, Cap. 26 Art. 1;

i 2den Bogs Cap. 3 Art. 8, Cap. 5 Art. 20, Cap. 9 Art. 26, Cap. 17 Art. 22;

i 3die Bogs Cap. 1 Art. 2, Cap. 4 Art. 6, Cap. 16 Art. 9 § 7 og 16 § 2;

i 4de Bogs Cap. 2 Art. 13, Cap. 4 Art. 4 og 5, Cap. 5 Art. 3, Cap. 6 Art. 6;

i 5te Bogs Cap. 2 Art. 78, Cap. 3 Art. 34 og 37, Cap. 8 Art. 12, Cap. 11 Art. 7;

i 6te Bogs Cap. 13 Art. 2 og 3, Cap.

- 14 Art. 7, Cap. 15 Art. 9, 10 og 12, Cap. 17 Art. 11 og 15;
 samt for Færøernes Vedkommende
 Straffebestemmelserne i følgende Artikler
 af fornævnte Konges næste Lov, nemlig:
 i 1ste Bogs Cap. 1 Art. 1, 5 og 6,
 Cap. 5 Art. 9, Cap. 8 Art. 4, 5, 7
 og 10 Slutningen, Cap. 13 Art. 12
 og 21, Cap. 17 Art. 5 og 9, Cap.
 21 Art. 6, Cap. 22 Art. 9, 37, 45
 og 57, Cap. 24 Art. 1;
 i 2den Bogs Cap. 3 Art. 8, Cap. 5
 Art. 19, Cap. 9 Art. 26, Cap. 17
 Art. 22;
 i 3die Bogs Cap. 1 Art. 2, Cap. 4
 Art. 6, Cap. 12 Art. 24, forsaavidt
 angaaer Fattiges Flytning til øde
 Marker og deres derved bevirkede Død,
 Cap. 18 Art. 9 § 7 og 16 § 2;
 4de Bogs Cap. 2 Art. 13, Cap. 4 Art.
 4 og 5, Cap. 5 Art. 3, Cap. 6 Art. 6;
 i 5te Bogs Cap. 2 Art. 79, Cap. 3
 Art. 45 og 48, Cap. 8 Art. 15, Cap.
 11 Art. 8, 18 og 19;
 i 6te Bogs Cap. 13 Art. 2 og 3, Cap.

14 Art. 6, Cap. 15 Art. 10, 11 og
13, Cap. 17 Art. 11.

§ 309. Endvidere bortfalde, fra den
i § 305 nævnte Tid, af Lovbestemmelser,
der ere yngre end Kong Christian V.s
danske og norske Lov og ikke tidligere ere
hævede, følgende:

Fr. af 6. Febr. 1694 om Overlast og
Drab at hindre og afværge,

— af 31. Aug. 1695 om Skudsmaal
og Køster for Egteſkab,

— af 21. Septbr. 1695 om dem, ſom
lade de for Mord og Drab anholdte
Perſoner af deres Arreſt undkomme,

— 16. October 1697 om grove Morde-
res Straf,

Forbud af 23. Octbr. 1700 paa Skjænk
og Gave at give og modtage,

Pl. af 20. September 1709 ang. Hen-
læggelse af ſpæde Børn paa Gaderne
i Kiøbenhavn,

Patent af 21. Mai 1726 om danske Un-
derſaatter, ſom ſtaaer i fremmed Krigs-
tjeneſte,

- Fr. af 23. Decbr. 1735 om temere
litigantes m. m. §§ 4 og 5,
— af 9. Aug. 1737 om Deliquenters
Henrettelse og Begravelse,
Fr. af 27. Jan. 1738 om skjærpet Straf
for grove Mordere,
— af 17. Marts 1741 om Udfordringer
og Dueller,
— af 9. Juli 1745 om Informatorer,
som besvangre deres qvindelige Elever,
— af 2. Sept. 1745 om Leiermaal be-
gaaet af og med Uconfirmerede.
Fr. af 7. Febr. 1749, hvorved oven-
nævnte Fr. af 16 Octbr. 1697 yder-
ligere forklæres,
— af 19. Marts 1751 ang. Straf for
Løssagtighed,
— af 19. November 1751 om Ragsstrøgne
og Brændemærkede,
— af 1. Febr. 1757 om Misbrug af
Brændeviinsdrif § 7,
Rescript for Færøerne af 19de August
1757 om Modification i foranførte
Forordning af 2den Septbr. 1745,
Pl. af 31. Octbr. 1766 om stjædesløs
Omgang med Ald § 4,

- Fr. af 18. Decbr. 1767 om Straf for
Delinqventer, som for at miste Livet
ombringer Andre,
- af 14. Sept. 1774 om Landmilitsen
§ 11,
- Slovforordn. af 18. April 1781 §§ 25
til 30, 33, 34, 36, 40 og 50,
- Fr. af 20. Juni 1788 om Stavnssbaan-
dets Væning § 18,
- af 21. Octbr. 1791 om Henrettelse
med Dø,
- Veisforordn. af 13. Decbr. 1793 §§ 92
og 93,
- Fr. af 31. Jan. 1794 om det formeent-
lige Vancærende i at trække Huden af
Kreaturer § 3,
- Toldfrd. af 1. Febr. 1797 §§ 91, 92
og 392,
- Fr. af 21. Marts 1800 om Haandværks-
laugene i Kbhavn., § 11 Nr. 6,
- Pl. af 15. Juli 1801 om Bestadigelse
af Skibsfortoiningsringe m. v.,
- Eoindrullerings-Forordn. af 8de Januar
1802 §§ 35, 57 og 80,
- Pl. af 19. April 1805 om Udlændinge,
som hændømmes til offentligt Arbejde,

- Reglement af 21. Novbr. 1810 om For-
demodervæsenet § 41,
Sportelreglement af 22. Marts 1814
§§ 161—163,
Pl. af 21. Juli 1815 om Pasgebyrder
§§ 6—8,
Fr. af 12. Juni 1816 om Straffen af
Fængsel paa Vand og Brød,
— af 11. Marts 1818 om Fanger, der
undvige af Straffeanstalterne m. v.
§§ 4 og 5,
— af 9. Juni 1819 om uførlig Hverving
— af 4. August 1819 om Forpligtelsen
til at frelse Skindøde m. v. § 4,
Pl. af 6. Octbr. 1819 om Overtrædel-
ser med Hensyn til Qvarantainevæsenet,
Fr. af 15. Decbr. 1820 om Ansøgnings-
og Klagers Forfættelse og Indsendelse
§§ 4—7,
— af 24. Septr. 1824 om Straffen af
Væslods Forbrydelse m. v.,
— af 20. April 1825 om Straffen for
Sørøveri §§ 1 og 2,
— af 30. Marts 1827 om Landsforvis-

- ningsstraffens Ophævelse med Undtagelse af Slutningen af § 2 samt § 9,
 Pl. af 20. Decbr. 1827 om Oprettelse af et Eøindrulleringsfond § 6,
 Fr. af 4. October 1833 om de Forbrydelser, hvorved Andre angribes paa Legeme og Frihed,
 — af 16. Novbr. 1836 om Bøders Afsejning §§ 1, 2 og 3, forsaavidt angaaer Bøder, der idømmes efter nærværende Lov,
 — af 28. Decbr. 1836 om Strandingen § 37 Nr. IV, VIII og IX,
 Fr. af 11. April 1840 om Straffen for Tyveri, Bedrageri m. v.
 — af 15. April 1840 om Straffen for Meened, med Undtagelse af § 14,
 Pl. af 23. Mai 1840 om Straffen af Fængsel paa Band og Brød,
 — af j. D. om Appellen i criminelle Sager § 3,
 Fr. af 8. Juli 1840 om Ræfse og Regnskabsvæsenet i Alm. §§. 21, 24 sidste Stykke, 27, 30, 3die, 4de og 5te Punktum,

- af 26. Marts 1841 om Straffen for Brandstiftelse,
- Pl. 24 Septb. 1841 om Besiddelsen af stjaalne Koster,
- Fr. af 5. Mai 1847 om Straf for Beskadigelse af Jernbaner m. v. §§ 1 — 5 samt 10 2det og 3die Stykke,
- Lov af 3. Jan. 1851 om Pressens Brug §§ 5 — 10 samt 12,
- af 29 Decbr. 1853 om Straf for Beskadigelse af elektriske Telegrapher §§ 1 og 2,
- af 21. Jan. 1857 om Straf for Dyrplageri,
- af f. D., hvorved fornævnte Lov af 29. Decbr. 1853 udvides til at gjælde om de for Communer eller Privates Regning anlagte elektriske Telegrapher,
- af 30. Novbr. 1857 om Straf af Forbedringshuusarbeide,
- af 9. Decbr. 1861 om samme Straf for Qvinder.

§ 310. Fremdeles ophæves, forsaavidt de endnu ere gjældende, de Strafsbestemmelser, der indeholdes i følgende Lovbud:

- Fr. af 1. Aug. 1707 om Examina og
 Vocation til Prædike-Embede § 6,
 Mandat af 24. Decbr. 1710 om fgl.
 Ordreers Efterlevelse,
 Pl. af 6. Febr. 1722 om Viin- og
 Bærtshuse,
 Skovforordn., af 26. Jan. 1733 §§ 1
 31 og 32,
 Fr. af 5. Marts 1734 om Besvangrelse
 og deraf opstaaende Egtteskab § 7,
 — af 7. Febr. 1738 om Pantebøger
 §§ 9 og 11,
 — af 31. Juli 1739 om de fgl. Be-
 tjente § 1,
 Brandforordn. af 24. Jan. 1761 VI
 § 1 Nr. 2,
 Fr. af 19. Septbr. 1766 ang. den pa-
 pistiske Religion § 1,
 Høiesterets-Instrux af 7. Decbr. 1771
 § 13,
 Fr. af 31 Aug. 1774 om Umhyndiges
 Widler,
 Pl. af 27. Novbr. 1775 om Bærtshuus-
 holdere m. v. i Kbhvn. § 9,
 Skovforordn. af 18. April 1781 § 39
 de to sidste Punktummer, og § 51,

- Pl. af 7. Marts 1787 om islandske Sø-
 passe § 7, forsaavidt angaaer Straf-
 sen for Undlabelse af at angive de
 der omhandlede Forseelser,
 Fr. af 29. Octbr. 1794 om Hegn § 22
 forsaavidt angaaer Straffen for at
 bortstjæle Hegn,
 — af 3. Juni 1796 om Rettens Pleie
 § 26,
 Svindrullerings-Forordn. af 8. Jan.
 1802 § 52,
 Brandsforordn. af 1. Novbr. 1805 § 18,
 Fr. af 7. Novbr. 1809 om de lærde
 Skoler § 69,
 Pl. af 12. Juni 1827 ang. nærmere
 Bestemmelse af L. 6 — 13 — 3,
 Fr. af 27. Marts 1831 om Vedovæse-
 net § 31 2det og 3die Punktum,
 — af 8. Juli 1840 om Kasse- og Regn-
 skabsvæsenet i Alm. §§ 20 og 31.
 Pl. af 10. April 1841, angaaende Mund-
 gjørelse af Dyrigheds-Resolutioner,
 hvorved en ellers myndig Person sæt-
 tes i Umyndighedstilstand, samt at
 Opbud og Fallit-Erklæringer, § 4.
 § 311. Endelig træder ud af Kraft

fra den i § 305 nævnte Tid, hvad der
iøvrigt i de hidtil gjældende Love og
Anordninger maatte være stridende imod
Indholdet af nærværende Lov.

Hvorefter alle Vedkommende sig have
at rette.

Givet i Vor Residensstad Kjøbenhavn, den
10de Februar 1866.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Leuning.

Lovens Indhold.

	Side
Cap. 1. Indledende Bestemmelser	3.
— 2. Om Straffene	6.
— 3. Om Tilregnelighed, Nødværge . og Nødstilfælde	20.
— 4. Forsøg paa Forbrydelser	24.
— 5. Om Deelagtighed i Forbrydelser	26.
— 6. Om Straffens Udmaalning og Med- sættelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentakelse . .	32.
— 7. Om Sammenstød af Forbry- delser og Straffens Foran- dring i visse Tilfælde	34.
— 8. Om Straffskyldens Forældelse .	37.
— 9. Forbrydelser mod Statens udvør- tes Sikkerhed og Selvstændighed	41.
— 10. Forbrydelser mod Statsforfat- ningen	49.
— 11. Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset, saavel som imod de lovgivende Forsamlinger .	50.
— 12. Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og Orden	53.
— 13. Om Forbrydelser i Embedsforhold	62.
— 14. Meneed og andre dermed beslæg- tede Forbrydelser	74.
— 15. Forbrydelser med Hensyn til Re- ligionen	79.

Cap.		Side
16.	Forbrydelser mod Sædeligheden	80.
— 17.	Om Morddrab	90.
— 18.	Om Vold paa Person og Le- gemøbsbeskædigelser	95.
— 19.	Om Duel	98.
— 20.	Om Krænkelser af Andres Frihed	99.
— 21.	Om Uresfornærmelser	102.
— 22.	Om falske Angivelser og Klage- maal	104.
— 23.	Om Tyveri og Ran	106.
— 24.	Om Røveri og Trudser	113.
— 25.	Om ulovlig Omgang med Hittes gods og nogle dermed beslægtede Forbrydelser	115.
— 26.	Om Bedrageri	117.
— 27.	Om Falskmyntneri, Efterskriven og Førfalskning af Documenter og andet Falsk	123.
— 28.	Om Brandstiftelse	130.
— 29.	Om Handlinger, hvorved Elib- brud, Overtømmelse eller anden større Ulykke forårsages	133.
— 30.	Om Edelcæggelse eller Beskadigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri	137.
— 31.	Om Baatalen af Forbrydelser, Forebyggelsestvang, Skadeserstatning m. v.	139.
— 32.	Om Lovens Krafttræden m. v.	143.

